

Torsdag den 27. marts 2025 (D)

1

72. møde

Torsdag den 27. marts 2025 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 21:

Forespørgsel til europaministeren om regeringens EU-formandskabsprioriteter.

Af Henrik Møller (S), Christian Friis Bach (V), Jens Henrik Thulesen Dahl (DD), Claus Jørgensen (SF), Alexander Ryle (LA), Henrik Frandsen (M), Brigitte Klinskov Jerkel (KF), Søren Søndergaard (EL), Alex Ahrendtsen (DF), Martin Lidegaard (RV), Sascha Faxø (ALT) og Theresa Scavenius (UFG).
(Anmeldelse 25.03.2025).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 114:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Akkrediteringsordning til kontrol af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning og ensilagesaft m.v.).
Af ministeren for grøn trepart (Jeppe Bruus).
(Fremsættelse 12.12.2024. 1. behandling 07.01.2025. Betænkning 12.03.2025. 2. behandling 18.03.2025).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland. (Betalingspåkrav).
Af justitsministeren (Peter Hummelgaard).
(Fremsættelse 15.01.2025. 1. behandling 28.01.2025. Betænkning 12.03.2025. 2. behandling 18.03.2025).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 121 A:

Forslag til lov om ændring af lov om gasforsyning, lov om Energinet og lov om anvendelse af Danmarks undergrund. (Tilslutningsregler for metan og brint, roller og ansvar i forhold til gasforsyningssikkerhed m.v.).
Af klima-, energi- og forsyningsministeren (Lars Aagaard).
(2. behandling 18.03.2025. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 121 B:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Retningslinjer i kommuneplaner for beliggenheden af arealer til pyrolyseanlæg).
Af klima-, energi- og forsyningsministeren (Lars Aagaard).
(2. behandling 18.03.2025. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 2024.
Af finansministeren (Nicolai Wammen).
(Fremsættelse 30.01.2025. 1. behandling 18.02.2025. Betænkning 13.03.2025. 2. behandling 18.03.2025).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Entreprenørstop på byggepladser og forhøjelse af bødeniveau).
Af beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen).
(Fremsættelse 18.12.2024. 1. behandling 16.01.2025. Betænkning 26.02.2025. 2. behandling 13.03.2025. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 41:

Forslag til folketingsbeslutning om at forbedre mulighederne for orlov, nedsat arbejdstid og fleksibilitet i arbejdslivet.
Af Christina Olumeko (ALT) m.fl.
(Fremsættelse 12.11.2024. 1. behandling 16.01.2025. Betænkning 26.02.2025).

9) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om at stoppe profit på drift af tilbud på det sociale område.
Af Rosa Lund (EL) m.fl.
(Fremsættelse 14.11.2024. 1. behandling 22.01.2025. Betænkning 13.03.2025).

10) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om at give børn ret til op til fire juridiske forældre.
Af Christina Olumeko (ALT), Carl Valentin (SF) og Rosa Lund (EL).
(Fremsættelse 15.11.2024. 1. behandling 22.01.2025. Betænkning 13.03.2025).

11) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 82:

Forslag til folketingsbeslutning om fritidshjem fra børnehaveklasse til 6. klasse.
Af Lotte Rod (RV) og Martin Lidegaard (RV).
(Fremsættelse 15.11.2024. 1. behandling 29.01.2025. Betænkning 13.03.2025).

12) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 33:

Forslag til folketingsbeslutning om at fjerne den periodiske afgift på veterankøretøjer.
Af Kenneth Fredslund Petersen (DD) m.fl.
(Fremsættelse 07.11.2024. 1. behandling 04.12.2024. Betænkning 19.03.2025).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om ændring af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. (Forsøgsordning med elektronisk kontrol som supplement til opholdsforbud).
Af justitsministeren (Peter Hummelgaard).
(Fremsættelse 15.01.2025. 1. behandling 28.01.2025. Betænkning 20.03.2025).

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 168:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget. (Ændringer af Folketingets udvalgsstruktur m.v.). Af Udvalget for Forretningsordenen. (Forslag som fremsat (i betænkning) 12.03.2025. Anmeldelse (i sagen) 12.03.2025).

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 151:

Forslag til folketingsbeslutning om tilbageholdelse af udviklingsbi-stand til lande, der nægter at tage imod egne statsborgere. Af Mikkel Bjørn (DF) m.fl. (Fremsættelse 28.02.2025).

16) 1. behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af SU-loven. (Minimumskrav til doku-mentation m.v. ved ansøgning om SU-handicaptillæg, anvendelse af kunstig intelligens til understøttelse af sagsbehandling m.v.). Af uddannelses- og forskningsministeren (Christina Egelund). (Fremsættelse 26.02.2025).

17) 1. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. (Nye rammer for akkreditering). Af uddannelses- og forskningsministeren (Christina Egelund). (Fremsættelse 26.02.2025).

Meddelelser fra formanden

Formanden (Søren Gade):
Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Lovforslag nr. L 179 (Forslag til lov om ændring af udlændingelo-ven, repatrieringsloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Skær-pelse af bortfaldsregler for udlændinge med asyl, herunder regler om tilbagebetaling af udbetalt hjælp til repatriering, og udvidelse af adgangen til straksudsendelse)) og

Lovforslag nr. L 180 (Forslag til lov om ændring af udlændingelo-ven og forskellige andre love. (Skærpe af udvisningsreglerne samt indarbejdelse af reglerne om udvisning af udlændinge omfattet af EU-reglerne m.v.)).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Lovforslag nr. L 181 (Forslag til lov om ændring af lov om autori-sation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed og forskellige andre love og om ophævelse af lov om psykologer m.v. (Sundhedsfaglig autorisation af psykologer)) og

Lovforslag nr. L 182 (Forslag til lov om ændring af sundhedsloven, lov om apoteksvirksomhed og lov om videnskabsetisk behandling af sundhedsvidenskabelige forskningsprojekter og sundhedsdataviden-skabelige forskningsprojekter. (Opfølgning på vision for strategisk samarbejde for bedre brug af sundhedsdata, videregivelse af oplys-ninger om demensdiagnoser, styrket beskyttelse af medarbejdere i sundhedsvæsenet i sager om aktindsigt m.v.)).

Miljøministeren (Magnus Heunicke):

Lovforslag nr. L 183 (Forslag til lov om ændring af lov om mil-jøbeskyttelse, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og vandsektorloven. (Spil-devandsforsyningsselskabernes håndtering af terrænnært grundvand ved grundvandssænkende foranstaltninger og takstfinansiering heraf, og ændrede regler om tilladelse til bortledning eller anden sænkning af grundvand)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 21:**Forespørgsel til europaministeren om regeringens EU-formand-skabsprioriteter.**

Af Henrik Møller (S), Christian Friis Bach (V), Jens Henrik Thule-sen Dahl (DD), Claus Jørgensen (SF), Alexander Ryle (LA), Henrik Frandsen (M), Brigitte Klintskov Jerkel (KF), Søren Søndergaard (EL), Alex Ahrendtsen (DF), Martin Lidegaard (RV), Sascha Faxe (ALT) og Theresa Scavenius (UFG). (Anmeldelse 25.03.2025).

Kl. 10:00

Formanden (Søren Gade):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, be-tragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 114:**Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Akkre-diteringsordning til kontrol af beholdere til opbevaring af fly-dende husdyrgødning og ensilagesaft m.v.).**

Af ministeren for grøn trepart (Jeppe Bruus). (Fremsættelse 12.12.2024. 1. behandling 07.01.2025. Betænkning 12.03.2025. 2. behandling 18.03.2025).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:01

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 111 (S, V, DD, SF, LA, M, KF, EL, DF, RV, ALT, BP, Jeppe Søe (UFG), Jon Stephensen (UFG) og Mike Villa Fonseca (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Kl. 10:03

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland. (Betalingspåkrav).

Af justitsministeren (Peter Hummelgaard).

(Fremsættelse 15.01.2025. 1. behandling 28.01.2025. Betænkning 12.03.2025. 2. behandling 18.03.2025).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse. Afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (S, V, DD, SF, LA, M, KF, EL, DF, RV, ALT, BP, Jeppe Søe (UFG), Jon Stephensen (UFG) og Mike Villa Fonseca (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 1 V (ved en fejl).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 121 A:

Forslag til lov om ændring af lov om gasforsyning, lov om Energinet og lov om anvendelse af Danmarks undergrund. (Tilslutningsregler for metan og brint, roller og ansvar i forhold til gasforsyningssikkerhed m.v.).

Af klima-, energi- og forsyningsministeren (Lars Aagaard).

(2. behandling 18.03.2025. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse. Afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 95 (S, V, SF, LA, M, KF, EL, RV, ALT, Jeppe Søe (UFG), Jon Stephensen (UFG) og Mike Villa Fonseca (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 15 (DD, DF og BP).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 121 B:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Retningslinjer i kommuneplaner for beliggenheden af arealer til pyrolyseanlæg).

Af klima-, energi- og forsyningsministeren (Lars Aagaard).

(2. behandling 18.03.2025. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 90 (S, V, SF, LA, M, KF, RV, ALT, Jeppe Søe (UFG), Jon Stephensen (UFG) og Mike Villa Fonseca (UFG)), imod stemte 5 (EL), hverken for eller imod stemte 15 (DD, DF og BP).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:
6) 3. behandling af lovforslag nr. L 129:
Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 2024.
Af finansministeren (Nicolai Wammen).
(Fremsættelse 30.01.2025. 1. behandling 18.02.2025. Betænkning 13.03.2025. 2. behandling 18.03.2025).

Forhandling

Formanden (Søren Gade):
Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden (Søren Gade):
Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen starter.
Afstemningen slutter.

For stemte 109 (S, V, DD, SF, LA, M, KF, EL, RV, DF, ALT, Jeppe Søe (UFG), Jon Stephensen (UFG) og Mike Villa Fonseca (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 1 (BP).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:
7) 3. behandling af lovforslag nr. L 115:
Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Entrepreneurstop på byggepladser og forhøjelse af bødeniveau).
Af beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen).
(Fremsættelse 18.12.2024. 1. behandling 16.01.2025. Betænkning 26.02.2025. 2. behandling 13.03.2025. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Forhandling

Formanden (Søren Gade):
Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden (Søren Gade):
Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen starter.
Afstemningen slutter.

For stemte 92 (S, V, DD, SF, M, EL, RV, DF, ALT, Jon Stephensen (UFG) og Mike Villa Fonseca (UFG)), imod stemte 17 (LA, KF, BP og Jeppe Søe (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:
8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 41:
Forslag til folketingsbeslutning om at forbedre mulighederne for orlov, nedsat arbejdstid og fleksibilitet i arbejdslivet.
Af Christina Olumeko (ALT) m.fl.
(Fremsættelse 12.11.2024. 1. behandling 16.01.2025. Betænkning 26.02.2025).

Forhandling

Formanden (Søren Gade):
Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden (Søren Gade):
Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og afstemningen starter.
Afstemningen slutter.

For stemte 7 (DF og ALT), imod stemte 102 (S, V, DD, SF, LA, M, KF, EL, RV, BP, Jeppe Søe (UFG), Jon Stephensen (UFG) og Mike Villa Fonseca (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:
9) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 60:
Forslag til folketingsbeslutning om at stoppe profit på drift af tilbud på det sociale område.
Af Rosa Lund (EL) m.fl.
(Fremsættelse 14.11.2024. 1. behandling 22.01.2025. Betænkning 13.03.2025).

Forhandling

Formanden (Søren Gade):
Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden (Søren Gade):
Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse. Afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 14 (SF, EL), imod stemte 94 (S, V, DD, LA, M, KF, DF, RV, ALT, BP, Jeppe Søe (UFG) og Mike Villa Fonseca (UFG)), hverken for eller imod stemte 1 (Jon Stephensen (UFG)).

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 67: Forslag til folketingsbeslutning om at give børn ret til op til fire juridiske forældre.

Af Christina Olumeko (ALT), Carl Valentin (SF) og Rosa Lund (EL).

(Fremsættelse 15.11.2024. 1. behandling 22.01.2025. Betænkning 13.03.2025).

Kl. 10:06

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:07

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse. Afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 21 (SF, EL, RV, ALT), imod stemte 88 (S, V, DD, LA, M, KF, DF, BP, Jeppe Søe (UFG), Jon Stephensen (UFG) og Mike Villa Fonseca (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 82: Forslag til folketingsbeslutning om fritidshjem fra børnehaveklasse til 6. klasse.

Af Lotte Rod (RV) og Martin Lidegaard (RV).

(Fremsættelse 15.11.2024. 1. behandling 29.01.2025. Betænkning 13.03.2025).

Kl. 10:07

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen om ændringsforslaget sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:07

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Da jeg anser udfaldet for givet, betragter jeg ændringsforslag nr. 1, stillet af et mindretal (SF) og tiltrådt af et andet mindretal (DD, EL, DF, RV og ALT), som forkastet.

Det er forkastet.

Kl. 10:08

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Forhandlingen drejer sig herefter om forslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig om forslaget?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:08

Afstemning

Formanden (Søren Gade):

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 22 (SF, EL, RV, ALT og Jon Stephensen (UFG)), imod stemte 87 (S, V, DD, LA, M, KF, DF, BP, Jeppe Søe (UFG) og Mike Villa Fonseca (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 33: Forslag til folketingsbeslutning om at fjerne den periodiske afgift på veterankøretøjer.

Af Kenneth Fredslund Petersen (DD) m.fl.

(Fremsættelse 07.11.2024. 1. behandling 04.12.2024. Betænkning 19.03.2025).

Kl. 10:08

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke stillet ændringsforslag, men jeg giver nu ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kenneth Fredslund Petersen fra Danmarksdemokraterne. Værsgo.

Kl. 10:09

(Ordfører for forslagsstillerne)

Kenneth Fredslund Petersen (DD):

Tak, formand. Kære alle, ved førstebehandlingen af B 33 oplevede jeg fra flere partier, inklusive samtlige regeringspartier, en positiv omtale af mit beslutningsforslag, sympatitilkendegivelser og anerkendende udmeldinger. Men desværre kom der et »men« efter det positive, sympatien og de anerkendende tilkendegivelser. Det betød

desværre, at et muligt flertal blev til et »måske«, »nej« eller »ved ikke«.

Hvert år bliver der om sommeren afholdt biltræf rundt om i landet, hvor danskere kan opleve veterankøretøjer på tæt hold. Veteran-køretøjer er en hobby, som for mange danskere er en kilde til stor glæde. Alene Motorhistorisk Samråd, som er den danske paraplyorganisation på veterankøretøjsområdet, omfatter 149 organisationer med tilsammen 31.000 medlemmer plus det løse.

Danmarksdemokraterne mener, at veterankøretøjsklubber spiller en vigtig rolle i forhold til at drage omsorg for vores fælles, levende kulturarv på hjul. Desværre er forholdene for ejere af veterankøretøjer blevet kraftigt forringet i løbet af de senere år. Den 4. december 2020 indgik den daværende socialdemokratiske regering aftalen »Grøn omstilling af vejtransporten« sammen med De Radikale, Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten. Aftalen indebærer, at den periodiske afgift, også kaldet vægtafgift, vil stige med 36,9 pct. frem mod 2026. Danmarksdemokraterne finder det uacceptabelt, at ejere af veterankøretøjer kan se frem til at blive brandbeskattet endnu mere i de kommende år.

For Danmarksdemokraterne er det afgørende, at veterankøretøjer ikke ender med at blive en hobby forbeholdt de rigeste i vores samfund. Derimod skal almindelige danskere fortsat have mulighed for at dyrke deres passion for at eje og vedligeholde veterankøretøjer. Passionerede mennesker med en hobby, hvis forhold kun er blevet forværret med indgåelse af aftalen om en grøn omstilling af vejtransporten, står nu i en dårlig situation.

Der har igennem tiden været udført flere undersøgelser, senest fra 2021, fra danske ejere af historiske køretøjer. De viser, at veterankøretøjer kører i gennemsnit 1.307 km om året, og motorcykler kører 907 km årligt. Desuden kommer de i gennemsnit ud af garagen 18 gange om året. Vi ved også, at ejerne i gennemsnit bruger ca. 20.000 kr. om året til forsikring, vedligehold, reparation og brændstof, service og restaurering af deres køretøjer. Vores rullende kulturarv bliver ad den vej vist frem for offentligheden. Ved de lejligheder skabes der en omsætning til hotelovernatninger, bespisning, arrangementer m.v. på gennemsnitligt lidt over 27.000 kr. pr. ejer pr. år. Og det hele er på frivillig basis alene på grund af interessen for disse historiske køretøjer og ønsket om at nyde og bevare disse for eftertiden.

Tilsammen lægger veteranejere årligt mere end 900 mio. kr. i omsætning i erhvervet og på deres køretøjer. Det skaber arbejdspladser og bidrager i væsentlig grad til bevarelsen af vores fælles rullende kulturarv. Afgiftssystemet indebærer, at en veteranbil i dag kan koste det samme, ofte mere, end en hverdagsbil at have indregistreret til trods for de ganske få kilometer, de kører.

Jeg har selv gennem de sidste 8 år haft to veteranbiler. De har tilsammen kørt omkring 1.700 km i de 8 år, altså 210 km om året tilsammen. I samme periode har jeg betalt i omegnen af 23.000 kr. i vægtafgift for at køre i gennemsnit ½ km om dagen. Min umiddelbare vurdering er, at mit bidrag til staten for at passe på to smukke gamle biler er til den absolut gode side. Hvad tænker I, kære kollegaer?

Vi tildeler rigtig mange millioner hvert år til støtte og bevarelse af vores kulturarv – altså rigtig mange millioner. Her taler vi om en gruppe mennesker, der lever og ånder for at bevare minder, ofte fra deres ungdom, deres forældres eller deres bedsteforældres første bil. De sikrer smukke og unikke køretøjer for eftertiden for egen regning og uden at bede om støtte til bevarelse af deres eller vores rullende kulturarv. De beder altså ikke engang om støtte til det. Alt, de beder om, er, at de ikke skal betale den afgift til staten for deres indsats. Det mener vi i Danmarksdemokraterne er et ganske fair ønske.

På den baggrund havde jeg et håb om at fjerne den periodiske afgift på veterankøretøjer, -personbiler, -lastbiler og -motorcykler med henblik på at give en økonomisk håndsrækning til danske veterankøretøjsentusiaster, så vi dermed anerkender deres store indsats for at

bevare den rullende kulturarv til glæde for dem selv og ikke mindst for de mange, der nyder at se disse køretøjer til arrangementer og de trods alt få kilometer, de kan ses, når de kører rundt i landet. Så jeg vil endnu en gang opfordre Tingets medlemmer til at stemme for forslaget. Køretøjer er en del af vores kulturarv. Tak for ordet.

Kl. 10:14

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning. Hr. Per Husted, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:14

Per Husted (S):

Først vil jeg gerne takke for den rigtig gode debat om emnet, vi havde i salen, og den store passion, som ordføreren viser, for lige præcis sin hobby. Men der bliver nævnt konkret, at det vil stige med 36,9 pct., og jeg hører også ordet brandbeskatning. Der kunne jeg da egentlig godt tænke mig, bare lige for at vi alle sammen er oplyst om det, at høre, hvor stor rabat der gives til ejere af veterankøretøjer, og hvor stor afgiften præcis er, hvis man eksempelvis har en passion for Opel Kadett og ønsker at købe en veteranbil som Opel Kadett. Hvor stor er den årlige afgift så i det tilfælde for de to ting? For jeg ved, at ordføreren kender tallene. Det er derfor, jeg tillader mig at spørge om det.

Kl. 10:15

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 10:15

Kenneth Fredslund Petersen (DD):

I dag betaler man for en veteranbil eller ethvert køretøj, der er over 35 år gammelt, 25 pct. af den oprindelige vægtafgift. Afgiften for en Opel Kadett vil jeg umiddelbart skyde på er 1.500 kr. om året.

Vi er i den situation, at det, vi gør her, er, at vi beder folk, der passer på vores kulturarv, betale en afgift – altså folk, der ikke engang har bedt om at få støtte til det, hvilket vi giver til rigtig mange områder, når vi taler kulturarv. De beder om ikke at skulle betale en afgift for at passe og vedligeholde vores kulturarv. Det er det, der er essensen i det. Hvorfor er det ikke 0 pct.? Hvorfor skal de ikke betale 0 pct. i stedet for 25 pct.?

Kl. 10:16

Formanden (Søren Gade):

Ønsker spørgeren anden korte bemærkning? Det gør spørgeren ikke. Så giver jeg ordet til fru Samira Nawa fra Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 10:16

Samira Nawa (RV):

Jeg har også et par hobbyer. F.eks. går jeg i fitnesscenteret et par gange om ugen, og jeg strikker, men jeg fremsætter ikke beslutningsforslag om, at det skal blive billigere. Men lad det nu være.

Ordføreren taler om kulturarv og interesserer sig åbenbart for kunst og kultur, men glemmer lidt at oplyse Folketinget om, at den måde, Danmarksdemokraterne finder finansieringen på, jo er ved at finde de 60 mio. kr. ved at afskaffe Statens Kunsthøjesterets hædersudlister og beskære projektstøtten til scenekunst. Det synes jeg ikke helt hænger sammen med ordførerens passionerede tale for kultur, når man ikke ser på samme måde på kunst.

Kl. 10:17

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 10:17

Kl. 10:19

Kenneth Fredslund Petersen (DD):

Jamen det er helt korrekt. Vi er af den opfattelse, at hædersydelserne, hvor man udbetaler 150.000-180.000 kr. resten af livet til en, der har fået det tildelt, ikke giver nogen mening. Det kunne være f.eks. Keld Heick. Vi ser langt, langt hellere, hvis det er en hæder, man vil give folk, at man laver en hall of honour eller et eller andet, hvor folk reelt set kan blive hædret for det, de har gjort. Jeg har stor respekt for det, Keld Heick gennem hele sit lange liv sammen med fruhen har givet os, absolut. Men for os at se giver det ingen mening.

Jeg er ikke sikker på, at mange af dem, der får den her hædersydelse, overhovedet har brug for de her penge. Jeg kan nævne flere navne, der nok bare putter dem ind bagest på kontoen og gemmer dem til arv osv. Så vi så langt hellere, at man brugte et beløb på at lave en buste eller en hall of honour til at hædre de her mennesker, hvor de så også efterfølgende virkelig ville kunne hædres, frem for at give dem et temmelig stort beløb om året.

Kl. 10:18

Formanden (Søren Gade):

Så er det hr. Peter Kofod, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:18

Peter Kofod (DF):

Den her samtale og og debat i salen er jo i virkeligheden lidt absurd med Radikale Venstre, der tager ordet for at sige, at man går til strikning, og at det så skal ligestilles med det. Der er da en verden til forskel på at betale en kanonhøj skat for at rode med gamle biler og synes, det er spændende, og at gå til strikning, hvor der mig bekendt ikke findes nogen særlige afgifter, der rammer folk, der strikker. Det viser jo bare, hvilken meget stor kløft, må man sige, der er her i Folketinget.

I øvrigt kan jeg sige, at vi jo støtter Danmarksdemokraternes glimrende forslag her.

Kl. 10:18

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 10:18

Kenneth Fredslund Petersen (DD):

Tak. Helt generelt har jeg den opfattelse, at når en bil er 25 år gammel, så har staten fået sin del af afgifter, og nu taler vi om biler, der er 35 år gamle. Der er jo ikke meget, der er mere afgiftsbelagt end en personbil i Danmark.

Men man mener så, at det stadig væk efter 35 år er rimeligt at beskatte ejeren af en veteranbil, som har den som hobby, og som passer på den, og som synes, det er et smukt klenodie, de gerne vil ud og nyde en sommerdag i en sjælden gang imellem. Det er generelt der, vi står. Vi opfordrer til, at vi understøtter bevarelse af vores kulturarv og de mennesker, der gør arbejdet for egen regning.

Kl. 10:19

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Kenneth Fredslund Petersen fra Danmarksdemokraterne. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og derfor går vi til afstemning.

Afstemning**Formanden (Søren Gade):**

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 18 (DD, DF, BP, Jeppe Søe (UFG), Jon Stephensen (UFG) og Mike Villa Fonseca (UFG)), imod stemte 83 (S, V, SF, LA, M, EL, RV og ALT), hverken for eller imod stemte 6 (KF).

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Så slukker vi A'et og beder dem, der ikke har mere at gøre i salen, om at forlade salen, så vi kan komme videre med dagens dagsorden.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 120:**Forslag til lov om ændring af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. (Forsøgsordning med elektronisk kontrol som supplement til opholdsforbud).**

Af justitsministeren (Peter Hummelgaard).

(Fremsættelse 15.01.2025. 1. behandling 28.01.2025. Betænkning 20.03.2025).

Kl. 10:21

Forhandling**Formanden (Søren Gade):**

Der er stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:21

Afstemning**Formanden (Søren Gade):**

Da jeg anser udfaldet for givet, betragter jeg ændringsforslag nr. 1, stillet af et mindretal (SF), tiltrådt af et andet mindretal (DD, LA, DF, EL og ALT), som forkastet.

Det er forkastet.

Da jeg anser udfaldet for givet, betragter jeg ændringsforslag nr. 2, stillet af et mindretal (SF), tiltrådt af et andet mindretal (DD, LA, KF, DF, EL og ALT), som forkastet.

Det er forkastet.

Da jeg anser udfaldet for givet, betragter jeg ændringsforslag nr. 3, stillet af et mindretal (SF), tiltrådt af et andet mindretal (DD, LA, DF, EL og ALT), som forkastet.

Det er forkastet.

Da jeg anser udfaldet for givet, betragter jeg ændringsforslag nr. 4, stillet af et mindretal (SF), tiltrådt af et andet mindretal (DD, LA, KF, DF, EL og ALT), som forkastet.

Det er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 168:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget. (Ændringer af Folketingets udvalgsstruktur m.v.).

Af Udvalget for Forretningsordenen.

(Forslag som fremsat (i betænkning) 12.03.2025. Anmeldelse (i salen) 12.03.2025).

Kl. 10:22

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Der er jo som bekendt ingen minister på dette område. Det er Folketingets eget ansvar, og derfor vil jeg selvfølgelig som formand for Folketinget lytte opmærksomt til debatten om forslaget.

Forhandlingen er nu åbnet, og den første ordfører, jeg byder velkommen til, er hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 10:23

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Det glæder mig meget, at Folketingets formand vil lytte, for han har selv siddet med som formand for det udvalg, hvor vi nu har besluttet at gå fra 30 udvalg ned til 20. Det er faktisk så enkelt, man kan sige det om det forslag. Det er ikke svært. Hvis der er nogen, der ikke har deres gang på Christiansborg, der tænker, at det her er nemt, og at det kunne man hurtigt gøre, så vil jeg sige, at så kender man ikke Christiansborg. For det har altså taget nogle år, og det har ikke været nemt. Vi har også taget en beslutning om, hvad det så er for nogle udvalg, der er for vigtige til, at de kan slås sammen. Alle de beslutninger har vi været igennem. Men jeg kan også sige, at vi på tværs af alle partier er blevet enige, og det er jeg super glad for.

Man kan spørge sig selv: Hvad var problemet egentlig? Problemet var jo, at hvert eneste medlem her i Folketinget i Danmark faktisk sidder i 5-6 udvalg i gennemsnit. Nogle af dem, der er i den socialdemokratiske gruppe, har over 10 udvalg, nogle har 12, og til sammenligning har man i de andre nordiske lande 1-2 udvalg pr. medlem. Så man kan sige sig selv, at man kan ikke nå alle de udvalgsmøder, selv om man egentlig gerne ville – også fordi mange af udvalgsmøderne er på samme tidspunkt. Når deputationer har foretræde for et af de 29 udvalg – det, der hedder besøg af gæster – så er der nogle gæster, der undrer sig over, at der kun sidder fem udvalgsmedlemmer. Og hvem forstår det? Det kan jeg godt forstå at der ikke er nogen der gør. Men det er jo klart, at når man har så mange udvalg, at man ikke kan nå det, så er man også nødt til at prioritere.

Det, der også er problemet, er, at der faktisk er flere medlemmer, der er kommet til os, fordi de følte sig lidt stresset over det. De ville virkelig gerne nå alle deres udvalgsmøder. Det gælder nok især de nye, for os, der har været her i mange år, tænker jo nok bare, at det ved vi godt vi ikke kan nå. Folk, der ved, at der er 29 udvalgsmedlemmer, ser, at der kun er 5 til stede ved foretrædet, og de tror måske, at det er, fordi vi er en smule dovne herinde. Det er sådan set et problem.

Folketinget har med formanden i spidsen gjort et fremragende arbejde. Jeg var formand for udvalget før, og der lykkedes det så ikke, men det lykkedes for Folketingets formand – tillykke med det. Man har valgt at have fokus på det gode arbejdsmiljø, som jo også bør gælde for os herinde, selv om vores arbejde jo ikke kan betegnes som et job. Men det er jo også vigtigt, at vi går glade til og fra arbejde. Derfor har man lavet mere struktur på tingene, bedre mulighed for planlægning og større mulighed for at nå tingene med god samvittighed, og det synes jeg er vigtigt i alle jobs.

Vi har jo også lavet færre afstemninger, så vi kun stemmer om torsdagen. Det er der i hvert fald en enkelt i Folketinget, der har gjort oprør imod, men det med, at vi kun stemmer én gang, som vi blev enige om på tværs, er netop for, hvis man kigger på udvalgsstrukturen, at man bedre kan planlægge udvalgsmøderne; når kun få udvalgsmøder ligger på samme tidspunkt, kan det enkelte medlem nå sine udvalgsmøder.

Nu har vi så udvalgsstrukturen på plads fra efter næste valg. Det, vi så selvfølgelig skal kigge på, er, hvordan vi så får bedre udvalgsmøder, hvor flere møder op. Det er så det arbejde, vi faktisk er gået i gang med at kigge på i går, herunder hvordan vi kan gøre på udvalgsmøderne mere interessante. Vi kan bruge flere værktøjer. Vi kan lave en vejledning om, hvordan man kan bruge et udvalg, og hvordan man kan gøre det velfungerende. Det gør vi jo netop, fordi vi skal sørge for, at folketingsmedlemmerne har en mulighed for at holde øje med regeringen – det er jo ret vigtigt i forhold til vores demokrati – udvikle politik, sætte dagsordener og dermed styrke og holde fast i vores demokrati. Det kan man netop bruge udvalgene til, og det er jo så det arbejde, vi skal i gang med nu, og det ser jeg frem til.

Jeg vil godt sige tak til Folketingets formand, som også var formand for udvalget for det her arbejde. Det er godt arbejde. Også tak til alle jer andre. Jeg har været med i arbejdet i mange år efterhånden; nu lykkedes det. Jeg synes, at vi alle sammen kan være tilfredse med, at vi skærer ned på antallet af udvalg. Vi har gjort det sammen, og nu skal vi bare se, om vi ikke kan gøre udvalgsarbejdet mere interessant, og det arbejde går vi ind i. Jeg følger det, og jeg synes, at det er virkelig godt. Jeg har set frem til det og har glædet mig til i dag. Jeg takker alle, der har været med til at få det her i hus. Tak for ordet.

Kl. 10:27

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Leif Lahn Jensen fra Socialdemokratiet. Jeg byder nu velkommen til hr. Lars Christian Lilleholt fra Venstre.

Kl. 10:27

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det, formand, og også tak til samtlige partier og Udvalget for Forretningsordenen for, at vi har kunnet enes om det her. Jeg synes, det er et rigtig godt stykke arbejde, der er lavet. Det, at vi nu reducerer antallet af udvalg i Folketinget fra 30 til 20, er jeg sikker på vil gøre arbejdet en anelse mere enkelt. Hvis man kigger lidt ned over udvalgsporteføljen for mange medlemmer, er der jo medlemmer, der har både 7, 8, 9 og 10 udvalg at skulle passe i det daglige; det er ganske meget og ganske omfattende. Jeg tror, at det her ikke nødvendigvis vil reducere arbejdsbyrden, men at det vil gøre det mere enkelt og simpelt og gøre det nemmere for det enkelte medlem at agere i Folketinget.

Hr. Leif Lahn Jensen var jo meget fint inde på de ting omkring det i forhold til arbejdsmiljø, som der også har været fokus på, og jeg vil også gerne bringe en stor tak til Folketingets formand, for at det her er lykkedes. Der har været holdt mange møder og mange konferencer, og det har været drøftet ned i mindste detalje. Nu håber

vi så på, og det tror jeg faktisk på, at det her holder. For det bliver jo det kommende Folketing, der kommer til at tage stilling til, om det her så også skal iværksættes endeligt. Med den brede enighed, der er i Folketinget, har jeg en klar forhåbning om, det kan jeg i hvert fald sige på mine egne og Venstres vegne, i forhold til at det er vores intention, at det her skal føres ud i livet og blive til virkelighed, både med hensyn til antallet af udvalg og også det, at vi er endt på, at vi fortsat har 29 medlemmer i udvalgene. I forhold til den debat, der var omkring de små partier i Folketinget, gør det jo også deres mulighed for at blive repræsenteret i udvalgene større med 29 medlemmer i udvalgene.

Først og fremmest tak til Folketinget og til Udvalget for Forretningsordenen, partierne der, og så også en stor tak til Folketingets formand, som har lagt rigtig, rigtig mange kræfter i, at det her har skullet lykkes. Tak for ordet.

Kl. 10:29

Formanden (Søren Gade):

Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Lars Christian Lilleholt fra Venstre. Og jeg byder nu velkommen til hr. Peter Skaarup fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 10:29

(Ordfører)

Peter Skaarup (DD):

Tak for ordet. Jeg vil i lighed med andre her i salen sige tak til Folketingets partier og til Folketingets formand. Nu må man jo ikke debattere med formanden, men man må godt takke formanden for et godt arbejde i forbindelse med at sætte sig for bordenden, med henblik på at vi får lidt færre udvalg i Folketinget. Forhåbentlig kan det bidrage til et bedre og mere effektivt folketingsarbejde fremadrettet efter næste valg. Nu må vi se, hvornår det kommer. Men uanset hvad, skal vi gå fuldt og helt ind i det her projekt, med henblik på at folketingsarbejdet bliver bedre.

Så kan der selvfølgelig være nogle, der siger: Jamen hvorfor bliver de her to udvalg sammenlagt, og betyder det en mindre prioritering af nogle af de her områder? Der er det jo så vores opgave at sikre, at det ikke bliver tilfældet. Og vi skal selvfølgelig evaluere det, når det har kørt i en periode. Vi vil i hvert fald lægge op til, at man laver et tjek på, om alt fungerer, som det skal, eller om der er ting, der skal justeres. Det gælder også på det her område, at det kan være en god idé.

Så resterer der selvfølgelig andre ting – og det er man også i gang med at se på nu – i forhold til folketingsarbejdet, eksempelvis samarbejdet med regeringen, hvor vi jo nok er nogle, der synes, at det kan blive bedre. Jeg tror, at mere eller mindre alle kunne synes, at der også er ting dér, der kan blive bedre, f.eks. at vi får svar til tiden, i stedet for at det går over tiden, som det sker i nogle tilfælde i dag, og at samråd kommer, altså at hvis man beder om et samråd, skal der også være et samråd. Og der håber jeg på, at regeringens ministre og ikke mindst statsministeren vil sikre, at det bliver bedre. Der kommer formentlig også et resultat af den del af arbejdet.

Så endnu en gang tak. Vi går konstruktivt ind i det her.

Kl. 10:31

Formanden (Søren Gade):

Der er ingen korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Peter Skaarup for Danmarksdemokraterne. Jeg byder nu velkommen til fru Theresa Berg Andersen fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Theresa Berg Andersen (SF):

Tak for ordet, formand. Vi skal her behandle et forslag, hvis formål er at forbedre arbejdsvilkårene for folketingsmedlemmer. Rent kon-

kret foreslås det at reducere de her 30 udvalg til 20. Det er der sagt rigtig meget fint om.

Jeg ved ikke, om Folketingets formand kan klare mere ros, men i SF har vi også været meget glade for den proces, der har ledt op til lige nøjagtig det her beslutningsforslag. Fordele og ulemper er blevet vejet, og jeg synes faktisk, vi er kommet vidt omkring i drøftelsen af forskellige modeller.

Der er behov for færre udvalg. Vi oplever i dag, at flere af vores udvalgsmøder falder sammen, og det gør, at man som folketingsmedlem har dårlig tid til at forberede sig. Sammenlignet med andre nordiske parlamenter har vi også et højt antal udvalg. Så vi mener, at den her model giver mening.

En anden ting, jeg også vil fremhæve, er, at når man kommer i deputation og gerne vil snakke om en vigtig sag med en gruppe udvalgsmedlemmer, er der ofte kun få politikere til stede. Det er rigtig ærgerligt, og det er jo, fordi man som politiker har nok at se til. Det er ikke af uvilje, at man ikke tropper op; det er simpelt hen, fordi mange af møderne falder sammen. Så det her tror vi kan bidrage til noget positivt.

Ud over at reducere antallet af udvalg er det også blev drøftet, om der skulle være færre medlemmer i de enkelte udvalg, og her er jeg rigtig glad for, at man fastholder det nuværende antal, nemlig 29 medlemmer i hvert udvalg. Jeg mener, at det sikrer et demokratisk hensyn til de mindre partier, som også skal være bredt repræsenteret i vores udvalg.

Så i SF ser vi frem til at følge den her implementering og den nye struktur og siger tak til resten af partierne for et godt samarbejde.

Kl. 10:33

Formanden (Søren Gade):

Der er ingen korte bemærkninger. Vi siger tak til fru Theresa Berg Andersen fra Socialistisk Folkeparti. Jeg byder nu velkommen til hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance.

Kl. 10:34

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Vi har i Folketinget konstateret, at fremmødet i Folketingets udvalg ikke altid har været stort nok, og det synes vi er særlig pinligt, når udvalgene har gæster, som får foretræde, for så har vi et udvalg med rigtig mange medlemmer, hvor der måske kun er fem udvalgsmedlemmer til stede. Det synes vi ser lidt pinligt ud, så i stedet for at brede smørret ud over mange udvalg ønsker vi derfor at koncentrere det om færre udvalg, så der kan være en større tilstedeværelse i udvalgsarbejdet.

Vi har i Liberal Alliance undervejs i den her proces sagt, at vi synes, at den ideelle model er, at hvert parti har et udvalgsmedlem, nemlig ordføreren for området, og når der så er afstemninger i udvalgene, stemmer det medlem med det antal mandater, som man har i Folketingssalen. Så ville vi have et medlemskab af udvalgene, som svarede mere til tilstedeværelsen i udvalgene under udvalgsmøderne. Oven i det skulle så alle interesserede i de løbende sager, som ikke er udvalgsmedlemmer, kunne få lov til at deltage i samråd, tekniske briefinger osv. i udvalget, altså hvis man har en særlig interesse for det, men altså ikke deltage som medlem med stemmeret.

Den model har Folketingets øvrige partier ikke ønsket at forfølge. I stedet er man gået den her vej, hvor man bevarer antallet af medlemmer i udvalgene, men reducerer antallet af udvalg fra 30 til 20, i håb om at der kommer til at være en større tilstedeværelse. Det synes vi er lidt bedre end det, vi har i forvejen, og derfor har vi sagt ja til den her aftale. Hvis vi kunne bestemme selv, ville vi altså have gjort det, som jeg har fremlagt her, men det var der ikke opbakning til. Så det her bliver det bedst mulige med det Folketing, vi har.

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:36

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg anerkender, at hr. Ole Birk Olesen har fremført de meninger, han har haft i udvalget, og også er gået med på det her. Det vil jeg gerne sige tak for.

Jeg vil bare lige sige i forhold til den model med, at vi alle sammen kun har et medlem siddende, at det synes jeg ikke er demokratisk korrekt. Man ser jo også ude i kommunalbestyrelserne, at de store partier har flere siddende i et udvalg, og der synes jeg også, det er fair nok, at jo flere folk der har valgt at stemme på et parti, jo større muligheder har man også for at få flere ind i et udvalg. Det synes jeg er demokratisk korrekt.

Det er jo derfor, vi har sagt nej til det, og det mener vi er det rigtige. Grunden til, at vi så også er gået med på 29 i udvalgene, er jo, at vi også synes, det er vigtigt, at alle partier i hvert fald sidder i et udvalg, ligesom også hr. Ole Birk Olesen synes, og derfor er vi gået med på 29. For så kan alle partier have en siddende.

Men vi anerkender, at Liberal Alliance er gået med – tak for det – og anerkender også, at man har fremført de synspunkter. Vi er så bare ikke enige, og der ville jeg bare gerne have lov til at forklare hvorfor.

Kl. 10:36

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 10:37

Ole Birk Olesen (LA):

Angående det demokratisk korrekte i det her kommer det jo i vores model af, at når man stemmer i udvalgene, stemmer hvert medlem af udvalget med det antal mandater, som man har i Folketingssalen, så det er demokratisk repræsentativt for sammensætningen af Folketinget.

Det kommer også, ved at man kan have et uendeligt antal medlemmer fra partierne, der deltager i udvalgenes møder, samråd og tekniske briefinger. Hvad end der foregår, kan man deltage, hvis man er interesseret, og det vil jo betyde, at på møderne vil de store partier formentlig have flere, der deltager, end de små partier. Men når der altså skal stemmes – der, hvor demokratiet foregår ved afstemning – stemmer man demokratisk med det antal mandater, man repræsenterer i Folketingssalen.

Kl. 10:37

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance, og jeg byder nu velkommen til hr. Henrik Frandsen fra Moderaterne.

Kl. 10:37

Kl. 10:38

(Ordfører)

Henrik Frandsen (M):

Tak for ordet, formand, og tak til alle partier i Udvalget for Forretningsordenen for det gode samarbejde, der har været omkring at håndtere det her forslag og nå frem til det forslag, som vi jo i dag forholder os til her.

Det har været en lang, og det har været en grundig proces, men det har også været en proces, hvor jeg føler, at alle har følt sig meget involveret, og der er ikke nogen, der sådan har følt sig utrygge i den proces. Jeg synes faktisk, det er sådan et godt udtryk for, hvordan vi

også kan arbejde sammen i Folketinget, når vi har sådan en fælles opgave i at finde svar på de udfordringer, der har været med, at vi alle sammen har meget, meget svært ved at nå alt det, vi skal, specielt når man er i mindre partier; jeg skal nok være med at sige mere her. Derfor er det, hvad skal man sige, mundet ud i det forslag, vi debatterer her, hvor vi jo går fra 30 til 20 udvalg og vi beholder antallet af udvalgsmedlemmer i udvalgene. Det er jeg egentlig meget tryk ved.

Det er så hensigten, at det skal træde i kraft efter næste folketingsvalg. Og efter næste folketingsvalg er det så op til det nye Folketing, om man synes, det her er den perfekte måde. Det kan jo altid ændres, men det er i hvert fald det her, vi er nået frem til i Udvalget for Forretningsordenen. Så tak for det gode samarbejde, og så kan jeg jo også lige takke formanden en gang mere for at have sat sig i spidsen for den her proces. Jeg synes, det er rigtig godt og det har kørt på skinner. Tak for ordet.

Kl. 10:39

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Henrik Frandsen fra Moderaterne. Jeg byder nu velkommen til fru Mai Mercado fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 10:39

(Ordfører)

Mai Mercado (KF):

Vi bliver alle sammen mindet om det hver dag, når vi går forbi den lille messingkalender ude i Vandrehallen: Vi har rigtig mange udvalgs møder. Og det er svært at nå dem alle sammen. Man kan ovenikøbet sidde i udvalg, som har møder samtidigt; de falder oven i hinanden. Så på trods af al mulig velvilje, er det noget nær umuligt at deltage i alt.

Den udfordring udrydder vi ikke nu, men vi kommer lidt af vejen. Forslaget i dag gør, at udvalgsarbejdet i næste valgperiode kan gå fra 30 til 20 udvalg. Det er stadig et højt tal i forhold til vores nabolande og andre landes parlamenter, men det er et godt skridt at drage erfaringer med.

Det er et forslag, som mange har lagt mange timer i. Derfor skal der fra Det Konservative Folkeparti lyde en tak til alle for et godt samarbejde om at nå hertil. Vi er sikre på, at udvalgsarbejdet på en gang kan blive mere overskueligt og mere dybdegående.

Vi bakker op om, at vi fortsat har 29 ligestillede medlemmer af udvalgene, og det gør, at partierne stadig kan være demokratisk repræsenteret, men først og fremmest gør det, at interessenter og borgere ved, at et udvalg er et udvalg, og at man som medlem af et udvalg er en reel kontaktperson. Så hvis en borger vil kontakte udvalgsmedlemmerne, vil en simpel oversigt på Folketingets hjemmeside stadig kunne lede borgerne til den rette mfer.

I det hele taget er det gode takter, at vi på vores fælles arbejdsplads fokuserer på de arbejdsvilkår, vi sætter for os selv. Tiden er knap. Vi må sammen forpligte os på at arbejde for bedst mulige vilkår med bedst muligt resultat. Det mener vi den her ændring af forretningsordenen kan være en del af. Så ganske kort vil jeg sige tak for samarbejdet, og vi støtter det naturligvis.

Kl. 10:41

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Så vi siger tak til fru Mai Mercado fra Det Konservative Folkeparti. Jeg byder nu velkommen til hr. Peter Kofod fra Dansk Folkeparti.

Kl. 10:41

Kl. 10:45

(Ordfører)

Peter Kofod (DF):

Tak for det, og lad mig starte med at glæde mig over, at det jo den her gang er Folketinget, der har taget teten for, hvordan man skal lave udvalgssammensætningen, og at man ikke har valgt at afvente, at der har været et folketingsvalg, hvor man så har set på, hvordan regeringen har indrettet ministerierne, og man så har tænkt, at man nogenlunde skulle spejle det i en eller anden form for udvalgsstruktur her, men at der den her gang, må man sige, i stedet for har været en ret lang, men også grundig drøftelse partierne imellem om, hvordan man skal skruer fremtidens udvalgsstruktur sammen på den anden side af et folketingsvalg.

Det er sådan set grundlæggende fornuftigt, at man reducerer antallet af udvalg, men jeg vil gerne fremhæve et par ting, som har været særlig vigtige for os. For det første synes jeg, det er meget væsentligt, at man har valgt en struktur med mange udvalgsmedlemmer for at tilgodese små partiers repræsentation og mulighed for at være med hele vejen igennem behandlingen af lovforslag og beslutningsforslag. Det synes jeg egentlig er meget væsentligt. Den anden ting, som har været fuldstændig hjerteblod for os igennem hele det her forløb, har været at bevare og beskytte Indfødsretsudvalget i fremtiden. Altså, jeg havde haft meget svært ved at se Dansk Folkeparti som en del af en aftale, der ville afskaffe Indfødsretsudvalget, som jo går helt tilbage til 1850, hvor Grundtvig i øvrigt var den første formand for udvalget, og hos os betragter vi det jo som en stor ære, at hr. Mikkel Bjørn er formand for netop det udvalg, og at der går en lige linje i den tradition med tildelingen af statsborgerskaber. For når alt kommer til alt, er indfødsretten og Folketingets behandling af tildelingen af indfødsret jo set fra vores synspunkt den sidste skanse for at beskytte nationens skæbne. Så det er hjerteblod, at man også i fremtiden har den mulighed for en meget grundig behandling af ansøgninger og tildelingen af indfødsret.

Så vil jeg også lige sige et par ord om det med stress. For det her udspringer jo også af en diskussion af, om folketingsmedlemmerne har for travlt, og det vil der være ganske mange der har. Men man må jo ikke tro, at det her sådan løser alle problemer, og det har jeg heller ikke hørt nogen sige. Da vi i folketingsgruppen her til formiddag igen diskuterede det her forslag, var der et af vores medlemmer, der rakte hånden op og sagde, at der i går aften kl. 22.30 var kommet en invitation fra en minister til et møde, der skulle holdes i dag, altså et vigtigt møde, som gjorde, at man måtte rykke rundt på en hel masse ting. Det går selvfølgelig ikke, og det er den form for manglende ordentlighed fra regeringens side, der er med til at presse de arbejdsforhold, der er i Folketinget. Jeg ville bare nævne eksemplet, fordi det var dugfrisk, og jeg synes, det meget godt viser, hvordan det er, regeringen til tider behandler Folketinget, og det er selvfølgelig ikke okay.

Sluttelig vil jeg også komme med en ros, og alle har sagt, at det været et glimrende arbejde fra Folketingets formands side, og det har det sådan set også, men der er en, der ikke har fået ros, og som også fortjener det, og det er hr. Leif Lahn Jensen fra Socialdemokratiet. For jeg tror sådan set ikke, vi var kommet i mål, hvis det ikke var, fordi der havde været et socialdemokratisk gruppeformand, der havde været meget dedikeret i den her proces og investeret rigtig mange timer i at få det til at lykkes. Så stor tak for det, og tak for ordet.

Kl. 10:45

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Og jeg giver nu netop ordet til hr. Leif Lahn Jensen fra Socialdemokratiet. Værsgo.

Leif Lahn Jensen (S):

Det var egentlig ikke, fordi jeg fik den tak, og den skal hr. Peter Kofod have tak for. Det er bare, fordi jeg anerkender, at Dansk Folkeparti brugte ret meget krudt på at sørge for, at Indfødsretsudvalget stod alene, og det blev vi også overbevist om var rigtigt. Jeg hørte bare ordføreren sige, at det ikke blev afskaffet, og det er bare vigtigt for mig at sige, at de udvalg, der bliver lagt sammen, ikke bliver afskaffet; de kommer bare til at ligge sammen med et andet.

Der hørte jeg også, jeg mener, det var hr. Peter Skaarup sige, at det samtidig var vigtigt for os at sørge for, at dem, der bliver lagt sammen, fylder. Så det vil sige, at to udvalg, der bliver lagt sammen, ikke skulle være mindre end før. Vi lægger dem bare sammen.

Så det her er egentlig ikke et spørgsmål. Det er bare for at sikre, at folk ikke tror, at når vi lægger nogle sammen, bliver et udvalg slettet, og at så er det væk. Det er jo ikke det, der var planen med det. Tværtimod er det jo det, vi skal holde øje med.

Kl. 10:45

Formanden (Søren Gade):

Ordføreren.

Kl. 10:46

Peter Kofod (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, og det var måske en upræcis formulering fra min side. Selvfølgelig vil det ikke blive afskaffet, men vi synes – for at præcisere det – at arbejdet i Indfødsretsudvalget er så vigtigt, at det fortjener et selvstændigt udvalg og at være et selvstændigt fokuspunkt for Folketinget. Så det var hjerteblodet for os. Det var det, der var min pointe.

Kl. 10:46

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Så er der ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til hr. Peter Kofod fra Dansk Folkeparti. Jeg byder nu velkommen til fru Helene Brydensholt fra Alternativet.

Kl. 10:46

(Ordfører)

Helene Brydensholt (ALT):

Tak for det. I Alternativet synes vi også, at det er enormt positivt, at vi får en mere enkel udvalgsstruktur. Det håber jeg vil give mange folketingsmedlemmer en følelse eller en oplevelse af, at man kan nå til flere af de udvalgsmøder, som man jo rigtig gerne vil deltage i. Jeg kan orientere om, at jeg lige nu også burde have været i Digitaliseringsudvalget og Miljø- og Fødevareudvalget, så det er jo en pointe i sig selv, men jeg har så prioriteret at stå her, fordi jeg synes, at det trods alt er vigtigt at være her i Folketingssalen, specielt på det her forslag.

Nu ved jeg ikke, om Folketingets formand kan tåle mere ros, men jeg har også skrevet ned på mit papir, at det er meget positivt, at vi har en formand for Folketinget, som har valgt at tage folketingsmedlemmers arbejdspress og stress seriøst og arbejde med det. Så ros til formanden for det. Men vi er selvfølgelig ikke i mål. Det er der også flere, der har sagt. Der ligger stadig meget arbejde forude; især i forhold til udvalgsarbejdet ser jeg og Alternativet også, at der er masser af rum til forbedring, i forhold til hvilket indhold der også er i de her udvalg.

For en ting er, at der er flere til at overvære deputationer – det er selvfølgelig godt os medlemmer, at vi får mere viden fra aktører udefra, og det er selvfølgelig også fedt for aktørerne udefra, at der sidder nogen og lytter til dem, når de er kommet hele vejen herind – men der er jo også andet indhold i udvalgene. Det ved mine medgruppeformænd, medgruppeforkvinder og medgruppepersoner jo

også godt at jeg har rejst kritik af flere gange, nemlig at vi oplever – og jeg ved, at vi ikke er de eneste i Alternativet – at der ikke er særlig meget indhold i de her udvalg, og det er jo, fordi rigtig meget af indholdet er trukket hen i ministerierne. Det ville vi jo rigtig gerne lave om på. Det kan jo være, at når regeringen ikke har sit indenrigspolitiske flertal mere, at vi kan udnytte den mulighed til at lave lidt om på det, men det er måske en lidt naiv drøm hos mig.

Men Alternativet kommer selvfølgelig til at stemme for det her forslag. Vi er med i en aftale. Jeg skal også hilse fra Enhedslisten og sige, at de også stemmer for. Tak for ordet.

Kl. 10:48

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Vi siger tak til fru Helene Brydensholt fra Alternativet. Det afsluttede ordførerrækken.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Ønskes der udvalgsbehandling?

Da det ikke er tilfældet, går forslaget direkte til anden behandling.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 151:

Forslag til folketingsbeslutning om tilbageholdelse af udviklingsbistand til lande, der nægter at tage imod egne statsborgere.

Af Mikkel Bjørn (DF) m.fl.

(Fremsættelse 28.02.2025).

Kl. 10:49

Formanden (Søren Gade):

Jeg giver nu ordet til ordfører for forslagsstillerne hr. Mikkel Bjørn fra Dansk Folkeparti for at give en begrundelse for forslaget.

Kl. 10:49

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Danmark sender hvert år 22 mia. kr. i udviklingsbistand til lande, hvoraf en del nægter at tage imod deres egne kriminelle statsborgere. Vi taler om lande, der med den ene hånd tager imod millioner af skattekrone fra danske skatteydere og med den anden hånd nægter at tage imod voldsmænd, voldtægtsforbrydere og bandemedlemmer, som Danmark gerne vil sende hjem. Imens går de mennesker frit rundt i Danmark. Det er grotesk. Hvis man vil have hjælp, må man også tage ansvar, for ellers må kassen lukkes. Det burde være selvfølgelig.

Derfor foreslår Dansk Folkeparti, at vi 1) straks stopper bistanden til de lande, der nægter at hjemtage deres egne kriminelle borgere, og 2) at hjemtagelse bliver et ufravigeligt krav i fremtidige bistandsaftaler. Det er sund fornuft, det er retfærdigt, og det er på tide. Danske skatteydere skal ikke finansiere regimer, der modarbejder os, mens vi sparer på sygeplejersker, sosu'er og trykherhjemme i Danmark. Så jeg vil opfordre partierne til at bakke op om forslaget og vise danskerne, at vi selvfølgelig sætter hensynet til deres behov før diktaturstater og andre obskure mellemøstlige styre osv., som nægter at tage imod deres egne kriminelle borgere. Tak.

Kl. 10:51

Formanden (Søren Gade):

Vi siger foreløbig tak til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mikkel Bjørn fra Dansk Folkeparti. Forhandlingen er nu åben, og den første, jeg byder velkommen til, er udenrigsministeren.

Kl. 10:51

Forhandling

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Lad mig lige starte med konklusionen først: Regeringen opfordrer til, at forslaget afvises. Når det er sagt, vil jeg dog gerne sige, at jeg ikke er uenig i forslagsstillerens grundlæggende pointe. Det er selvfølgelig ikke rimeligt, hvis Danmark og danske skatteborgere udbetaler økonomisk støtte til udviklingslande, der samtidig nægter at tilbagetage egne borgere. Derfor er det også regeringens politik, at Danmark i udgangspunktet ikke giver langsigtet udviklingsbistand til stater, der nægter at tage imod egne statsborgere. Det princip står i vores nuværende udviklingspolitiske strategi »Fælles om Verden«, som i øvrigt er baseret på en bred politisk aftale indgået her blandt folketingsmedlemmer tilbage i 2021, og som er en strategi, der løber indtil udgangen af juni i år, og som aktuelt jo er under revurdering.

Regeringens politik hviler således på det, der også er forslagsstillerens grundlæggende pointe, nemlig at der skal være sammenhæng i tingene, og at de lande, vi med skatteborgernes penge hjælper, også som udgangspunkt skal leve op til pligten til at tage egne statsborgere tilbage. Når vi støtter, skal vi også kunne forvente en velvillighed til samarbejde om fælles problemstillinger. Derfor vil jeg også gerne gentage det svar, som jeg selv og udlændinge- og integrationsministeren flere gange har givet til forskellige udvalg i Folketinget: Der er ikke tredjelande, der modtager langsigtet udviklingsbistand fra Danmark, som ikke i et vist omfang samarbejder om tilbagetagelse af egne statsborgere.

Samtidig er der sideløbende hensyn at tilgodesee, når Danmark arbejder med sine udenrigspolitiske værktøjer, og når vi vægter, hvordan udviklingsbistanden skal udmøntes og ikke udmøntes. Vi lever, og det tror jeg vi alle sammen har fået syn for sagen på her den seneste tid, i en turbulent tid, hvor vi oplever voldsomme ændringer på den udenrigspolitiske scene. De seneste uger er jo et eklatant eksempel på det. Citatet om, at der er årtier, hvor der ikke er sket noget, og uger, hvor der er sket lige så meget som i årtier, er et af de citater, der med stor forståelighed bliver brugt flittigt i disse dage. I en sådan kontekst er der behov for, at Danmark bevarer og udbygger relationerne til andre lande, også til lande i Afrika og Mellemøsten, hvortil vi giver udviklingsbistand og der samtidig er personer, vi ønsker at hjemsende.

Dermed er det ikke sagt, at ikke stiller krav, for det skal vi gøre, og det gør vi, og som jeg sagde i min indledning, har vi et fortsat fokus på staters pligt til at tage egne borgere, og netop samarbejdet om tilbagetagelse af egne statsborgere udgør et af flere principper for den samlede danske udviklingsbistand. Men vi skal jo samtidig handle under hensyntagen til, at vores forhold og relationer til andre lande er vores vigtigste valuta i en tiltagende usikker tid, og det er bl.a. de betragtninger, der ligger bag regeringens nye Afrikastrategi.

Hvad angår forslaget om at indsætte et, må jeg forstå, ufravigeligt krav om tilbagetagelse af egne statsborgere i alle udviklingsaftaler med lande, der modtager udviklingsbistand, er vi underlagt nogle rammer for, hvordan man udmønter bistand. Et krav om tilbagetagelse af egne statsborgere i udviklingsaftaler med lande, der modtager udviklingsbistand, vil stride mod grundlæggende retningslinjer fra OECD om opgørelse af udviklingsbistand og kan derfor ikke indgå i udviklingsaftaler. Det betyder ikke, at vi ikke har mulighed for bruge

deres bistand som løftestang i politiske dialoger med vores partnerlande om migration og hjemsendelse. Det er anerkendt i OECD's retningslinjer, at udviklingsprogrammer kan understøtte bredere migrationssamarbejde med modtagende lande og herigennem også bidrage til mere samarbejdsvillighed på tilbagetagelsesområdet.

Det er i den forbindelse også vigtigt for mig at understrege, at vi har andre værktøjer i værktøjskassen end udviklingsbistanden – værktøjer, der har vist sig virkningsfulde – og hvor vores fokus på stærke og brede partnerskaber med lande i og uden for EU kommer os til gode. Det er således min forståelse, at Danmark, når vi sammenligner os med andre europæiske lande, har opnået ganske gode resultater, når det kommer til hjemsendelse af personer uden lovligt ophold. Danmark havde med udgangen af februar ca. 1.035 verserende udsendelsessager i alt, hvoraf 860 omhandler statsborgere fra lande uden for EU, og ud af dem er ca. 320 afviste asylansøgere.

Kl. 10:55

Og selv om Tyskland selvfølgelig er et noget større land og man derfor ikke bare kan sammenligne uden videre, synes jeg dog alligevel, at tallene kan give en slags mening i konteksten: Cirka 220.000 udrejsepligtige personer er der i Tyskland, heraf cirka 125.000 afviste asylansøgere. Vi har altså 1.035 verserende sager, 860 omhandlede statsborgere uden for EU og 320 afviste asylansøgere. De tal taler deres eget tydelige sprog. Vi har relativt set meget få personer i Danmark uden lovligt ophold, som skal hjemsendes, og det er samtidig mit indtryk, at de relevante myndigheder arbejder hårdt og godt på sammen at bringe det tal endnu længere ned.

Lad mig så afslutningsvis gentage, at vi selvfølgelig fortsat skal have fokus på staters pligt til at tage imod egne borgere, og vi skal fortsat arbejde for, at personer uden lovligt ophold ikke kan forblive i Danmark. Det arbejde tager regeringen på sig, og derfor deler vi sådan set også pointen om, at vi har et ansvar over for danske skatteborgere, når vi bruger deres penge som udviklingsbistand. Det er derfor også regeringens klare ambition at fastholde princippet om, at Danmark i udgangspunktet ikke giver langsigtet udviklingsbistand til stater, der nægter at tage imod egne statsborgere, i den kommende udviklingspolitiske strategi. På baggrund af alt, hvad jeg har fremført, kan jeg altså vende tilbage til det, jeg egentlig startede med at konkludere, nemlig at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 10:57

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig tre korte bemærkninger, og først er det hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:57

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Udenrigsministeren siger, at det ikke vil være i overensstemmelse med de krav, som OECD stiller, hvis vi i Danmark beslutter ikke at sende ulandsbistand til lande, der ikke vil tage imod deres egne kriminelle. Men hvorfor skal OECD bestemme, hvad vi som folkets repræsentanter vælger at bruge skatteborgernes penge på, når vi stiller rimelige krav om, at vi ikke kaster millioner danske kroner, eksempelvis 660 mio. kr. til Syrien, og jeg tror, det var 75 mio. kr. til Gaza for nylig, efter lande, som ikke vil tage imod deres egne kriminelle borgere? Hvorfor er det ikke Folketinget, der som folkets repræsentanter skal træffe beslutninger om brug af danske skatteborgernes penge?

Kl. 10:58

Formanden (Søren Gade):

Udenrigsministeren.

Kl. 10:58

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen det gør OECD da heller ikke, så det kan man da bare vælge at se stort på. Altså, man kan da vælge at se stort på det meste, men jeg ved ikke, om det er klogt. Hvis man vil opføre sin udviklingsbistand som udviklingsbistand efter OECD's regelsæt, altså ved at DAC'e det, så er man jo nødt til at følge de retningslinjer, efter hvilke der udbetales udviklingsbistand, og der er der ikke mulighed for at lave sådan et skarpt noget for noget-princip og skrive det ind i udviklingspolitiske aftaler.

Men selvfølgelig kan man se stort på det, det kan man da godt. Så ville man jo så ikke kunne bruge det forhold, at Danmark som et af kun fem lande i hele verden lever op til FN's målsætning om udviklingsbistand og i øvrigt har gjort det i 40 år i træk, som et argument, når man i øvrigt rejser rundt i verden eller indgår i andre dialoger, der handler om, hvordan vi skal opretholde et regelbaseret internationalt system og sørge for en klode, der udvikler sig i en eller anden retning af stabilitet. Altså, man kan jo gøre, hvad man vil, men det kommer regeringen så ikke til at gøre.

Kl. 10:59

Formanden (Søren Gade):

Hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 10:59

Mikkel Bjørn (DF):

Udenrigsministeren bruger et ord som stabilitet, men stabilitet er jo også, at vi i Europa og i Danmark i særdeleshed har retten til selv at have kontrol over, hvem der kan opholde sig i Danmark, og at man, hvis folk begår kriminalitet, så kan sende dem hjem. Det kan jo være svært, hvis der er lande, der nægter at tage imod deres egne borgere og vi så 2 sekunder efter sender adskillige hundrede millioner til selv samme lande. Hver gang Danmark sender x antal millioner til et eller andet styre i den tredje verden, er det jo penge, som kunne være gået ældre, velfærd, handicappede, hospitaler, skoler osv. herhjemme. Er det ikke den ansvarlige prioritering at prioritere danskerne først, særlig når vi har at gøre med lande, der ikke vil tage imod deres egne kriminelle statsborgere?

Kl. 10:59

Formanden (Søren Gade):

Udenrigsministeren.

Kl. 10:59

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men det er jo præcis også derfor, at det fremgår af den udviklingspolitiske strategi, at vi tænker de aspekter ind, og nu gentager jeg bare mig selv: Vi yder ikke langsigtet udviklingsbistand til nogen lande, der ikke i et eller andet omfang samarbejder med Danmark om hjemtagelse af egne statsborgere.

Kl. 11:00

Formanden (Søren Gade):

Hr. Peter Skaarup, Danmarksdemokraterne. Værsgo.

Kl. 11:00

Peter Skaarup (DD):

Tak til udenrigsministeren for egentlig at gøre det klart i forhold til den her logik, som også er forslagsstillernes, altså at man ikke giver ulandsbistand til lande, der ikke vil tage afviste asylansøgere tilbage. Det er et sundt og godt princip, og det er godt, hvis regeringen håndhæver det. Hvis man så alligevel lige skal være djævelens advokat i forhold til det, udenrigsministeren siger – og det skal vi; vi er jo nogle, der er i opposition til udenrigsministeren også på det her punkt – vil jeg sige, at det, når man kigger i finansloven, er lidt

påfaldende, at Danmark i 2025 vil give 200 mio. kr. til Afghanistan, uden at vi har den her sammenhæng, altså uden at Afghanistan tager deres egne borgere retur. I 2026 er det det samme, og det samme er planlagt for 2027 og 2028.

Altså, er det ikke langsigtet, hr. udenrigsminister, at man bliver ved med at give 200 mio. kr. til Afghanistan, og så tager de ikke deres egne tilbage?

Kl. 11:01

Formanden (Søren Gade):
Udenrigsministeren.

Kl. 11:01

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg står ikke her for at skjule meningsforskelle, og der er klart nuancer i vores position. Min pointe er netop at have nuancerne med. Jeg siger, at vi ikke giver langsigtet udviklingsbistand, og det vil sige, at vi ikke har udviklingssamarbejde og partnerskabsaftaler med lande, som ikke i et vist omfang også samarbejder med os. Jeg bruger ordene som udgangspunkt, og jeg bruger ordet langsigtet. For hvis man lægger et princip ned over, at man aldrig nogen sinde vil sende en krone et sted hen til et land, som ikke har et samarbejde med os om hjemtagelse af egne statsborgere, så ville man jo altså også – ud over det sådan, kan man sige, bogføringsmæssige problem i, at man så ikke ville kunne opgøre udviklingsbistand som udviklingsbistand, og det kunne man så vælge at være ligeglad med – være afskåret fra f.eks. at kunne give humanitær bistand til nogle lande, hvor man, hvis ikke man håndterer en aktuel katastrofe, vil skabe et enormt migrationspres for os selv, altså ud fra et eller andet princip om, at vi så ikke vil investere i at afværge en katastrofe, fordi I ikke på forhånd har givet os en accept af, at vi kan sende borgerne hjem igen. Og det vil være en dårlig håndtering af en nations interesser, altså også vores egne, hvad kan man kalde det, mere sikkerhedsmæssige interesser.

Kl. 11:02

Formanden (Søren Gade):
Spørgeren.

Kl. 11:02

Peter Skaarup (DD):

Altså, jeg vil jo kalde det langsigtet, når man i år og næste år og næste år igen osv. giver Afghanistan penge. Og vi ved jo fra diskussionerne, at Tyskland har klar bane for at kunne sende nogle mennesker tilbage til Afghanistan, som Danmark ikke har. Og regeringen vil ikke gøre det samme som Tyskland. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge udenrigsministeren, om regeringen så vil sikre, når man nu giver 200 mio. kr. om året til Afghanistan – langsigtet eller kortsigtet, og jeg synes langsigtet – at man så får en aftale med Afghanistan om, at de tager deres egne borgere tilbage.

Kl. 11:03

Formanden (Søren Gade):
Udenrigsministeren.

Kl. 11:03

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu har vi ikke noget samarbejde med Talebanstyret i Kabul. Det ved jeg ikke om spørgeren synes vi skal have. Jeg ved heller ikke, om spørgeren er sådan rigtig interesseret i, at vi en til en skal kopiere den tyske håndtering af alle de her spørgsmål. Jeg nævner lige tallene igen. Der er 220.000 udrejsepligtige mennesker i Tyskland. Der er 125.000 afviste asylansøgere i Tyskland. Der er 320 i Danmark. Der er 320 afviste asylansøgere i Danmark, og der er 125.000 i Tyskland. Altså, uden at gøre det her til en konkurrence står jeg tilbage med

en opfattelse af, at vi måske har håndteret den her udfordring på en måde, der i hvert fald godt kan måle sig med den tyske, og så har jeg endda udtrykt det diplomatisk.

Kl. 11:04

Formanden (Søren Gade):

Fru Brigitte Klintskov Jerkel, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:04

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

Mange tak. Og tak til udenrigsministeren for talen. Jeg er en af dem, som udenrigsministeren nævner i sin tale, som er lidt optagede af den her sag og også har stillet spørgsmål til udlændinge- og integrationsministeren. Og jeg synes bare på en eller anden måde, når jeg læser svarene, at de ikke er helt klare. Der bliver brugt formuleringer som: Det er min opfattelse, at der ikke er tredjelande, der modtager langsigtet udviklingsbistand fra Danmark, som ikke i et vist omfang samarbejder om hjemtagelse af egne statsborgere. Der står også i den her udviklingspolitiske strategi, at Danmark som udgangspunkt ikke giver langsigtet udviklingsbistand til stater, som nægter at tage imod deres statsborgere.

Jeg synes ikke, det er helt klart. Det er det, der egentlig bekymrer mig lidt, og derfor, at jeg er lidt optaget af den her sag. Det er det mere principielle i det; jeg synes, det er forkert, at man modtager udviklingsbistand fra Danmark, hvis man ikke vil tage imod sine hjemsendte, udviste statsborgere. Og det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi har Udrejsecenter Kærshovedgård, hvor det er frygteligt for de beboere, der er omkring Kærshovedgård, hvad der foregår.

Så derfor er jeg ret optaget af det, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at få et klart svar. Kan vi ikke få et klart ja- eller nej-svar, altså få det afkræftet eller bekræftet – eller i hvert fald få en forklaring på, hvad årsagen er til, at vi ikke kan få et helt klart svar?

Kl. 11:05

Formanden (Søren Gade):

Udenrigsministeren.

Kl. 11:05

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Altså, når vi har den linje, vi har, er det jo bl.a. på grund af et udmærket samarbejde med Det Konservative Folkeparti, som mig bekendt også står bag den her udviklingspolitiske strategi, som man så åbenbart selv nu har lidt svært ved at forstå hvad rigtig betyder. Men det må vi jo snakke om, når vi skal forlænge den, og det er jo et arbejde, der er sat i gang.

Der er jo afsendt en del svar. Nu er noget af det her jo udlændinge- og integrationsministerens ressort og ikke mit ressort. Noget af det er også omgærdet med fortrolighed, for det er ømtålelige emner. Altså, det er det. Og det er desværre sådan, at i en verden, der ikke er sort-hvid, er der sådan set nogle gange, hvor det kan lade sig gøre at lave nogle aftaler, netop fordi man ikke profilerer dem. Så hvis vi skal ned i en debat, der sådan bliver meget, meget konkret med land for land og sådan noget, så er vi nødt til at flytte den her debat et andet sted hen, hvor der kan være en fortrolighed, der ikke er her.

Så understreger det her vel pointen om, at ja, principielt er vi jo alle sammen enige, og at det i øvrigt var sådan, at hvis hele verden efterlevede samtlige principper, så ville der jo hverken være flygtninge, asylansøgere, krig eller ufred eller noget som helst, men det er jo ikke den verden, vi lever i. Og en god interessevaretagelse fra dansk side er at forholde sig til verden, som den er, og ikke, som vi ønsker den skulle være – og så prøve på at presse vores principper maksimalt igennem.

Det er også derfor, at jeg sådan set er glad for at kunne sige og gentage her, at vi ikke yder langsigtet udviklingsbistand til lande, som ikke i et eller andet omfang også samarbejder med danske

myndigheder om hjemtagelse af egne borgere. Og det er jo en af grundene til, at vi har så relativt få afviste asylansøgere i Danmark i sammenligning med andre lande; jeg nævnte de tyske tal før.

Kl. 11:07

Formanden (Søren Gade):
Spørgeren.

Kl. 11:07

Brigitte Klinskov Jerkel (KF):

Mange tak for svaret. I Det Konservative Folkeparti har vi det egentlig lidt sådan, at vi sådan set er imod, at man yder udviklingsbistand til lande, som ikke tager imod deres udviste statsborgere, og det gælder egentlig uanset tidsrammen – om det er på kort eller lang sigt. Så det er i hvert fald vores tilgang til det, men det kan da godt være, at man skal sætte sig ned og snakke sammen igen omkring den her strategi, der er blevet lagt fra 2021. Det må vi så se om bliver muligt.

Kl. 11:08

Formanden (Søren Gade):
Ministeren.

Kl. 11:08

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er så Det Konservative Folkepartis position. Jeg noterer mig, at den så står noget skarpere og anderledes end i alle de år, hvor Det Konservative Folkeparti har deltaget i skiftende danske regeringer. For i ingen regeringer, jeg kender til og jeg selv har deltaget i, og hvor De Konservative har været med, har man haft det fuldstændig stålsatte, firkantede princip, at man ikke har kunnet yde f.eks. humanitær bistand til lande, som man ikke havde en forudgående hjemsendelsesaftale med. Og jeg tror også, at det vil vise sig i virkelighedens verden at være et noget forsimplet sort-hvidt uhenigtsmæssigt princip at sætte igennem.

Men altså, hvis det er Det Konservative Folkepartis position, er det jo bare endnu et sted, hvor Det Konservative Folkeparti måske har sluppet nogle nuancer, i takt med at man også har sluppet det at tage ansvaret for at forvalte magten.

Kl. 11:08

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til udenrigsministeren, og vi starter nu på ordførerrækken. Den første ordfører, jeg byder velkommen til, er hr. Flemming Møller Mortensen fra Socialdemokratiet.

Kl. 11:09

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Jeg vil sige til forslagsstillerne fra Dansk Folkeparti, at Socialdemokratiet støtter ikke det her beslutningsforslag. Til gengæld kan jeg sige, at i Socialdemokratiet er og har vi meget længe været enige i og ment, at Danmark som udgangspunkt ikke skal give langsigtet udviklingsbistand til stater, der nægter at tage imod egne statsborgere. Det indgik i Socialdemokratiets udviklingspolitiske udspil, som kom helt tilbage i 2018, og som hed »Retfærdig og realistisk«. Det var et led i, at vi kom med et forslag til en hjemsendelsesreform, og det blev også siden hen indskrevet som et fast princip i Danmarks udviklingspolitiske strategi for perioden 2021 til 2025, hvad udenrigsministeren også har nævnt.

Dengang sad jeg selv som udviklingsminister. Jeg ved, hvordan debatten pågik, og jeg registrerede med meget stor glæde, at ikke mindre end otte partier i Folketinget støttede og bakkede op omkring den udviklingspolitiske strategi. Jeg mener så absolut, at det er et

princip, vi skal fastholde, også i kommende udviklingspolitiske strategier.

Som udenrigsministeren allerede har redegjort for, er der på nuværende tidspunkt ingen af de tredjelande, der modtager langsigtet udviklingsbistand fra Danmark, som ikke i et vist omfang samarbejder med os om tilbagetagelse af egne statsborgere. Og selv om der i konkrete sager godt kan være ting, der volder problemer, er der altså ingen lande, der modtager vores bistand, uden at de har et samarbejde med os.

Som ministeren på samme måde har redegjort for, er det altså ikke muligt, i forhold til de principper, vi dækker os ind under i forhold til OECD og deres DAC-principper, at indsætte krav om at tilbagetage af egne statsborgere på baggrund af konkrete udviklingsaftaler. Og det var aftalepartnerne enige om, da vi drøftede det tilbage i 2021.

Jeg anerkender, at Dansk Folkeparti ikke var med der. DF var med langt ind i forhandlingerne, og jeg tror måske, at årsagen til, at Dansk Folkeparti ikke tilsluttede sig aftalen, var, at de ikke gik ind for 0,7 pct. i udviklingsbistand, som alle andre partier gjorde. Vi vedkendte os dengang, at vi ikke kunne indskrive det mere tydeligt, set i forhold til hvad der er OECD's DAC-principper.

Jeg vil også dvæle ved det, som udenrigsministeren har sagt om, hvordan det i øjeblikket står til med antallet afviste asylansøgere, og der må vi bare sige, at for ganske få år siden, var tallet ikke 320, som udenrigsministeren siger; der var det over 1200. Det siger jeg for også at vise, hvilken positiv udvikling der har været på det her område, og hvordan politiske initiativer og aftaler og flertal i Folketinget har sat rammerne for, at det her skulle være stramme aftaler med konsekvens.

Jeg er rigtig stolt af, som det allerede er nævnt, at kun ganske få lande i verden bakker op om FN's principper om at yde mindst 0,7 pct. af bni til udviklingsbistand. Det er et kendetegn ved Danmark, at vi gør det, og jeg anerkender i den grad, at udenrigsministeren allerede har sagt, at det princip, vi også gjorde brug af i 2021, er at sige, at hvis man vil være med i en ny udviklingspolitisk aftale, skal man også bakke det princip op, altså princippet om at yde mindst 0,7 pct. i udviklingsbistand.

Det er et hæderstegn ved Danmark, og jeg har selv oplevet, også i min tid som minister, hvordan der blev klappet anerkendende og givet udsagn om, at det er rigtig godt, og vi gør det jo sammen med meget ligesindede lande. Så lad der hermed være argumenteret for, hvorfor Socialdemokratiet ikke støtter det her beslutningsforslag. Jeg er blevet bedt om her fra talerstolen at give udtryk for det samme i forhold til SF, som også stemmer i mod beslutningsforslaget. Tak.

Kl. 11:13

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning. Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:13

Mikkel Bjørn (DF):

Det her forslag om ikke at give ulandsbistand til lande, der ikke vil tage imod deres egne kriminelle borgere, er en del af Socialpartiets eget udlændingeudspil op til forrige valg – og nu vil man så ikke bakke op om det! Altså, skal vi forstå det sådan, at det bare var løgn over for borgerne, da man op til valgkampen sagde, at man ønskede at gøre præcis det, der nu stilles forslag om, lige så vel som man ønskede at indføre et loft over ikkevestlig indvandring, hvilket også var en del af udspillet? Man ønskede at lukke muslimske fri-skoler; det var også en del af udspillet. Man ønskede at indføre permanent grænsekontrol; det var også en del af udspillet. Man ønskede at stramme familiesammenføringsreglerne; det var også en del af udspillet.

Hvert eneste af de her forslag stemmer Socialdemokratiet nu ned i salen. Det ene her i dag, og de andre i sidste uge, tror jeg det var. Er det ikke en dybt utroværdig måde at føre politik på, altså at man på den måde brager ud i valgkampe med alle mulige store løfter om, hvad man vil gøre på den anden side af valg, og når forslagene bliver fremsat af andre partier efter valget, så stemmer man imod?

Kl. 11:14

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:14

Flemming Møller Mortensen (S):

Det, der jo er tilfældet i diskussionen her i dag, er, at diskussionen omkring at yde langsigtet udviklingsbistand til lande, der ikke hjemtager egne statsborgere, handler om noget, der ikke sker. Udenrigsministeren har sagt det, og jeg har sagt, at det har været et fast socialdemokratisk princip tilbage fra 2018. Vi forfølger det, og vi kan se på tallene, at det virker. Så jeg synes, hr. Mikkel Bjørn skyder fuldstændig forbi i den her sammenhæng.

Kl. 11:15

Formanden (Søren Gade):
Spørgeren.

Kl. 11:15

Mikkel Bjørn (DF):

Undskyld mig, men skyder jeg forbi ved at spørge Socialdemokratiet, hvorfor man stemmer imod præcis det forslag, der var en del af ens eget udspil op til forrige valg? Altså, hvordan skyder man ved siden af ved at stille spørgsmål om, hvorfor Socialdemokratiet stemmer imod deres egen politik?

Det kan da godt være, at der er noget med, at langsigtet bistand ikke som udgangspunkt – men måske i mange andre tilfælde – gives til lande, der ikke tager imod deres egne borgere, men det her er meget konkret. Det er præcis det forslag, som Socialdemokratiet havde med i deres eget udspil »Retfærdig og realistisk«. Hvorfor støtter Socialdemokratiet ikke selvsamme forslag nu, hvor de sidder i regering?

Kl. 11:15

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:15

Flemming Møller Mortensen (S):

Det gør vi, fordi tingene er implementeret, og det har såvel udenrigsministeren som jeg, i min ordførertale, stået og sagt. Det, Dansk Folkeparti siger, er, at man skal standse udviklingsbistanden til de lande, der ikke har en aftale, og som ikke samarbejder med Danmark. Og det, som udenrigsministeren har sagt, og som jeg har sagt, er altså, at der ikke er nogen lande, der modtager langsigtet udviklingsbistand, som man ikke i et vist omfang har en aftale med.

Så siger Dansk Folkeparti, at vi skal indskrive det i alle udviklingspolitiske aftaler med andre lande. Det er tydeliggjort, hvorfor man ikke kan det jf. de regler, der ligger her. Så jeg synes, Dansk Folkeparti i den grad skyder fuldstændig ved siden af.

Kl. 11:16

Formanden (Søren Gade):
Hr. Peter Skaarup, Danmarksdemokraterne. Værsgo.

Kl. 11:16

Peter Skaarup (DD):

Tak for det. Nu har jeg lige prøvet at læse op på, hvad det var, Socialdemokratiet skrev i maj 2019. Man udgav den her plan »Ret-

færdig og realistisk – Helhedsplan for dansk udlændingepolitik«. Det var sådan set en god plan på en del punkter. På side 8 skriver man så: »Samtidig skal Danmark i udgangspunktet ikke give udviklingsbistand til lande, der nægter at tage imod deres egne statsborgere.« Det handler ikke om langsigtet noget som helst. Det handler om udviklingsbistand. Og vi kan jo konstatere her i dag, at man fortsætter med at give f.eks. Afghanistan her i 2025 200 mio. kr. 200 mio. kr. er jo mange penge. Det samme vil man gøre i 2026, og det samme vil man gøre i 2027. Kan hr. Flemming Møller Mortensen ikke godt se, at det stritter i alle mulige forskellige retninger, når Socialdemokratiet skriver, at man stopper den her bistand – man sidder i regeringen, og man har siddet i regering i lang tid – og det så ikke sker?

Kl. 11:17

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:17

Flemming Møller Mortensen (S):

Nej, det kan jeg virkelig ikke forstå, for det har jeg argumenteret for. Udenrigsministeren har også meget tydeligt udfoldet, hvad det vil sige at give humanitær bistand. Og det er fuldstændig rigtigt, at det gør vi, og at det gør vi med det rette hjerte, og der må man så gøre op, hvor man ideologisk og holdningsmæssigt har sine tanker og vurderinger. Jeg kan sige, at da jeg forhandlede den sidste udviklingspolitiske strategi, var Dansk Folkeparti en del af forhandlingen langt ind i forhandlingen, men så stod man af, og det gjorde man, fordi man havde nogle helt andre holdninger til udviklingsbistand og rammesætning end det, som langt de fleste partier i Folketinget havde. Det, vi indskrev i den udviklingspolitiske strategi, blev indført som ikke bare en lille passus, men rent faktisk som et princip. Vi vil i udgangspunktet *ikke* give langsigtet udviklingsbistand til stater, der nægter at tage imod deres egne statsborgere. Det var der et meget, meget bredt flertal i Folketinget der bakkede op omkring. Det er det, der administreres efter, og det er fuldstændig jævnført socialdemokratisk politik og holdning.

Kl. 11:18

Formanden (Søren Gade):
Spørgeren.

Kl. 11:18

Peter Skaarup (DD):

Så der er ikke fejlet noget ind under gulvtæppet. Alt er i orden; alt er helt på plads – altså undtagen at det, man skrev i Socialdemokratiet i 2019, ikke er gældende praksis. For der er jo ikke tale om humanitær bistand til Afghanistan. Det er ikke, fordi der er hungersnød eller en stor katastrofe, der gør, at man giver de her 200 mio. kr. Det er det jo ikke. Det ved jeg ikke om hr. Flemming Møller Mortensen er klar over. Det er jo ikke humanitær bistand, man giver til Afghanistan. Og vi har et problem med, at der på Kærshovedgård bor mennesker fra Afghanistan, som vi gerne vil sende tilbage. Det er bare ét eksempel. Se nu at få gennemført jeres egen politik, hr. Flemming Møller Mortensen. Alt andet er da dybt utroværdigt.

Kl. 11:19

Formanden (Søren Gade):
Ordføreren.

Kl. 11:19

Flemming Møller Mortensen (S):

Nej, det, jeg synes ikke er troværdigt, er ikke at læse ind i det, der er konsekvensen af den politik, der bliver ført i Danmark og nu er blevet ført gennem de sidste år. Jeg overværede selv debatten her i

salen mellem hr. Mikkel Bjørn og hr. Frederik Vad i sidste uge, hvor det var tydeligt med den konfrontation, der lå i at sige, hvor mange afviste asylansøgere vi har i Danmark i dag versus for ganske få år siden. Der lå det på over 1.200, og udenrigsministeren har i dag sagt, at det aktuelle tal er helt nede på 320. Det viser, at der bliver ført en konsekvent politik, og at det virker. Jeg vil sige, at det fuldstændig flugter med det, der har været og er den socialdemokratiske politik.

Kl. 11:20

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Flemming Møller Mortensen fra Socialdemokratiet. Jeg byder nu velkommen til hr. Michael Aastrup Jensen fra Venstre.

Kl. 11:20

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det, formand, og også tak til forslagsstillerne for beslutningsforslaget. Jeg er jo – meget overraskende måske – helt på linje med både det, som udenrigsministeren og min socialdemokratiske kollega har sagt: at på den ene side er det en meget, meget fornuftig holdning at have, at man selvfølgelig kun giver udviklingsbistand, hvis landet også er åben over for at tage nogle af deres egne borgere tilbage. Og det gode er jo, at lige siden vi havde den smalle Venstre-regering og vi første gang begyndte at sige, at det her er det, vi skal arbejde for i den danske udviklingspolitik, så har det også været normen. Derfor er jeg rigtig, rigtig glad for de tal, som udenrigsministeren jo klart demonstrerede, og som viser, at det har haft en effekt og ikke bare en effekt, men en rigtig positiv effekt.

Derfor er vi jo her i dag, at Dansk Folkeparti sådan lidt står og prøver at sparke en ladeport op og har lidt svært ved det, for den står allerede på vid gab. Hele intentionen og hele idéen i det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti fremsætter, skal man sådan ihærdigt prøve at overbevise regeringen om, selv om regeringen allerede fører den politik, som man egentlig efterspørger.

Så har jeg jo godt hørt, hvad der allerede er blevet sagt i debatten fra visse side omkring Syrien og Afghanistan. Så lad os holde fast i, hvad det egentlig er, der er sker i Syrien og i Afghanistan. Punkt 1 er i forhold til Afghanistan: Vi har ingen dialog med regimet i Afghanistan. Det er bare vigtigt at holde fast i, og jeg håber ikke, at Dansk Folkeparti eller Danmarksdemokraterne nu mener i fuld alvor, at vi skal til at samarbejde med Talebanregimet i Afghanistan. For det kan jeg i hvert fald klart sige fra Venstres side at vi er lodret imod – lodret imod. Vi mener faktisk, at det, Talebanregimet står for, er direkte i modsætning til alt det, vi står for, og derfor kan det aldrig komme på tale, at vi lige pludselig skulle til at indgå i en eller anden form for samarbejde med terrorister, som Danmark i 20 år har kæmpet aktivt imod, og som desværre også har kostet tapre danske soldaters liv. Så at mene i fuld alvor, at vi skulle have et samarbejde med dem, er så lodret imod alt, hvad jeg har stået for i mine 20 år i det her Folketing.

Så er der spørgsmålet om Syrien. Der er det jo bare vigtigt at holde fast i, at hvis man mener det, som jeg en gang imellem hører Dansk Folkeparti sige at man mener, nemlig at vi gerne vil have færre flygtningestrømme til Europa, er det så en god idé at begynde at sige, at så skal de millioner af mennesker, der er i Syrien, ikke have mad, at så skal de ikke have telte og andre basale fornødenheder, som er præcis den støtte, vi giver i Syrien? For så kan jeg godt afsløre, at man ikke skal have store kandidatgrader i, hvordan flygtningestrømmes udvikling er, for at forudsige udviklingen. Hvis folk ikke har noget at spise, og hvis folk ikke har noget sted at sove, hvad gør folk så? Bliver de så stående og siger: Nå nej, Dansk Folkeparti siger, at vi bare skal blive stående her, og så sker der nok et eller andet? Eller begynder man at bevæge sig i en retning for at se, hvor man kan få de her basale fornødenheder? Jeg kan godt

afsløre, at svaret er nr. 2. Derfor er det så vigtigt, hvis man mener det, man siger, nemlig at vi skal have færre flygtningestrømme, at vi selvfølgelig skal sikre de basale fornødenheder, så flygtningestrømmene ikke etableres.

Jeg tror ikke, det kommer som nogen stor overraskelse, at Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget, som det ligger.

Kl. 11:24

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning. Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:24

Mikkel Bjørn (DF):

Altså, prøv at høre, det skrider jo til himlen. Uha, Venstre vil ikke røre Syrien eller Afghanistan med en ildtang, men det er jo regeringen, der sender penge derned i hundredvis af millioner kroner. Kan det efterhånden blive mere absurd?

Så siger man, at det er en åben dør, og at det allerede er den politik, der er implementeret i dag, og at der ikke bliver givet nogen langsigtet bistand. Undskyld, tror man ikke, det er et problem, hvis der bliver sendt hundredvis af millioner danske skattekrone ned til mellemøstlige diktaturstater i kortsigtet bistand? Det er kun, hvis det er langsigtet bistand, det er et problem. Nej, kortsigtet bistand er helt okay; det er helt i tråd med det her forslag.

Nej, det er det ikke. For det her forslag handler om at sætte en stopper for, at vi sender millioner af danske skattekrone ned til lande, der nægter at tage imod deres egne kriminelle borgere. Der kunne man have håbet, at Venstre som regeringsparti havde bakket op om det helt fornuftige og rimelige synspunkt. Men det kan vi så ikke regne med.

Kl. 11:25

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:25

Michael Aastrup Jensen (V):

Jamen så lad os da igen udbrede lidt mere om, hvad det er, der sker i Afghanistan. For det, der sker i Afghanistan, er jo, at vi giver støtte til internationale organisationer. Vi giver støtte til internationale organisationer, som gør et arbejde for at sikre de basale fornødenheder til civilbefolkningen i Afghanistan *uden om* regeringen. Det gentager jeg lige: uden om regeringen.

Vi har ingen, som i ingen dialog med regimet i Afghanistan. For vi ønsker faktisk ikke at have et samarbejde med terrorister. Derfor er det, vi giver, udelukkende via internationale organisationer, som giver de her basale fornødenheder, så vi ikke får etableret flere flygtningestrømme, hvilket er noget af det, jeg faktisk troede vi var enige om mellem Venstre og Dansk Folkeparti, men åbenbart ikke.

Kl. 11:26

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Sporgeren.

Kl. 11:26

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg ved godt, at Venstre åbenbart tror på den der drømmefortælling om, at hvis bare vi sender hundredvis af millioner af skattekrone ned til den tredje verden, så er det det, der begrænser indvandringen i stedet for en effektiv og ansvarlig grænsekontrol. Det tror vi ikke på i Dansk Folkeparti. Men ordføreren vil så gerne tale om Afghanistan og Syrien. Vi kunne også bare tale om Irak eller Somalia. Hvorfor skal vi sende hundredvis af millioner af danske skattekrone ned til sådan nogle lande, når de ikke vil tage imod deres egne

kriminelle borgere? Det er et meget ydmygt og rimeligt spørgsmål, synes jeg, og jeg synes, danskerne fortjener et ærligt svar.

Kl. 11:27

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 11:27

Michael Aastrup Jensen (V):

I forhold til at det kun er Venstre, der siger, at det, at man sender udviklingsbistand, så folk kan få basale fornødenheder, f.eks. humanitær bistand, skulle stoppe flygtningestrømmen, jamen så er der et hav af undersøgelser, der viser det. Der er faktisk ikke en undersøgelse, der viser det modsatte, i hvert fald ikke en undersøgelse, jeg har set. Jeg vil da gerne åbne op og sige, at hvis Dansk Folkeparti kan fremvise sådan en undersøgelse, så tager jeg vel imod den, og så vil jeg gerne se den, men jeg har ikke set noget i den stil i de 20 år, jeg har siddet herinde i Folketinget. Det her handler jo ene og alene om at gøre det, som også burde være Dansk Folkepartis politik, nemlig at sikre, at flygtningestrømmene ikke etableres.

Kl. 11:27

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere bemærkninger, og vi siger tak. Den næste er hr. Peter Skaarup fra Danmarksdemokraterne. Velkommen.

Kl. 11:27

(Ordfører)

Peter Skaarup (DD):

Tak for ordet. Beslutningsforslaget her går jo ud på, at Danmark skal stoppe udviklingsbistanden til lande, der nægter at tage imod egne statsborgere. Forslaget er rigtigt, og det ligger i forlængelse af, hvad der er almindelig sund fornuft, og derfor kan Danmarksdemokraterne selvsagt også støtte det. Der er jo faktisk heldigvis også den generelle praksis, man gerne vil følge, og det bliver egentlig også sagt meget fint af vores udenrigsminister, nemlig hvad der er forudsætningen for at give en langsigtet udviklingsbistand, og jeg vil så lige vende tilbage til det med det langsigtede. For udenrigsministeren har jo også i et svar på spørgsmål 72 fra Udenrigsudvalget til Folketinget understreget, hvad der er regeringens pointe, og oplyst, at man ikke giver langsigtet udviklingsbistand til stater, der nægter at tage imod egne statsborgere, og det fremgår også af svaret, at der ikke er tredjelande, der modtager langsigtet udviklingsbistand fra Danmark, som ikke i et vist omfang samarbejdet om en tilbagetagelse af egne statsborgere.

Men når man så nærlæser svaret fra udenrigsministeren – og det skal man jo nok helst også gøre, ikke mindst også, hvis man er i oppositionen og man gerne lige vil kigge regeringen lidt i kortene og se, om den også gør det, den siger – så udelukkes det ikke, at der rent faktisk gives udviklingsbistand til lande, der nægter at modtage egne statsborgere. Det kan så være lande, der modtager kortsigtet udviklingshjælp, eller lande, der kun i et vist omfang samarbejder. Det fremgår jo af svaret, og derfor er der også en rigtig god grund til at have fokus på det her. For jeg tror vel også, at skatteborgerne har en forventning om, at vi herinde i Folketinget sikrer, at man kun giver bistand til lande, der samarbejder med os på det her punkt, og det skal selvfølgelig være sådan, at modtager man udviklingsbistand fra Danmark, skal man også tage imod egne statsborgere, som så ikke skal være i Danmark, hvis de f.eks. har begået kriminalitet, og det er heller ikke nogen ny tilgang, som man her giver udtryk for. Flere partier har gennem årene netop også haft fokus på at koble udviklingsbistanden med modtagelsen af egne statsborgere. Jeg kan også huske gode, gamle anekdoter om daværende integrationsminister Bertel Haarder, som ikke syntes, at det her var en god idé, men

som så af daværende finansminister Thor Pedersen blev kaldt over i Finansministeriet og fik at vide, at det altså var en god idé, og at det var godt at gøre det.

Vi kan også se, at Socialdemokratiet i maj 2019 kom med den her meget fine plan, »Retfærdig og realistisk – helhedsplan for dansk udlændigepolitik«, og hvor man på side 8 skriver: »Samtidig skal Danmark i udgangspunktet ikke give udviklingsbistand til lande, der nægter at tage imod deres egne statsborgere«. Det lyder også flot og godt, og jeg er fuldstændig enig. Jeg nævnte som sagt her lidt tidligere også svaret fra udenrigsministeren, som oplyste, at Danmark altså ikke giver den her langsigtede udviklingsbistand, og jeg kan jo så, når jeg kigger rundt på, hvad der er den faktiske tilstand i vores gode fædreland, konstatere og undre mig over, at der sidder en række udviste udlændinge, f.eks. afghanere, på Kærshovedgård i det jyske, når man på finansloven for 2025 har afsat 200 mio. kr. til reintegrationsindsatser i Afghanistan og i nærområdet i det hele taget, og det er også en bistand, man kører videre med i 2026 og 2027 osv., og det er da sådan rimelig langsigtet. Jeg tror også, de fleste mennesker, der sidder og planlægger deres økonomi ud fra de tal, de nu har med at gøre, vil synes, at det, hvis man bruger penge i både 2025, 2026 og 2027, er langsigtet. Men det er det åbenbart ikke i regeringens definition, her er det meget, meget kortsigtet, og man må sådan også forstå, at det bare er en lille sjat penge. Men for 200 mio. kr. kan man altså få ret meget. Man kan, hr. udenrigsminister, også få ret mange par sko.

Så det er store penge, det er mange penge, og det er mange penge for skatteborgerne. Så derfor må der være den forudsætning, og jeg vil så også godt håbe, at regeringen lægger sig på sinde, at man fremover sørger for, at der er aftaler om, at lande, der på forskellig vis modtager bistand, også tager deres egne borgere retur, og hvis de ikke gør det direkte, må man gøre det indirekte, ligesom Tyskland gør det i forhold til Afghanistan, og det er jo ikke mindst i forhold til Afghanistan også relevant at se på Taleban. For mange af dem, som har opholdt sig på Kærshovedgård og i Danmark i lang tid, er jo tidligere talebankrigere, og derfor er det hele endnu mere dobbeltmoralsk. Så jeg vil til regeringen og ikke mindst også til Socialdemokratiet, som har haft den her politik, sige: Kom i arbejdstøjet.

Kl. 11:33

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 11:33

Mikkel Bjørn (DF):

Djæveln ligger jo virkelig i detaljen her, og detaljen er så åbenbart flere 100 millioner danske skattekrone. Man bruger udtrykket »ingen langsigtede bidrag«. Okay, men hvad så med kortsigtede bidrag over en årrække på måske 3 år på flere 100 millioner danske skattekrone? Det skulle så være helt i tråd med Socialdemokratiets Retfærdig og Realistisk-udspil, hvor de siger, de vil stoppe udbetalingen af ulandsbistand til lande, der ikke tager imod egne statsborgere. Det bliver jo mærkværdigt. Så taler man om det her med lande, der ikke i et vist omfang samarbejder. Okay, så hvis et land tager imod 1 statsborger om året, men afviser de 30 andre, der står i udsendelsesposition, så er det heller ikke et problem? Prøv at høre: Det er jo folk, der forsøger at sælge 1 æg til os som 12 høns. Det er jo en uærlig måde at føre politik på, og det vil jeg bare bede hr. Peter Skaarup om at bekræfte.

Kl. 11:34

Peter Skaarup (DD):

Det kan jeg hundrede procent bekræfte, og det er også derfor, vi støtter det her forslag. Og vi undrer os også over, at Socialdemokratiet kører kæmpe kampagner om Udrejsecenter Kærshovedgård og siger,

at det er alle de andres skyld, at der ikke sker noget derovre, hvor der er en del af de her kriminelle afghanere, der opholder sig. Man kunne jo se at gennemføre sin egen politik, altså noget for noget, vil man have udviklingsbistand, så tager man sine egne borgere tilbage – det gør man ikke.

Så kan det godt være, at udenrigsministeren og hr. Flemming Møller Mortensen siger: Ja, Tyskland har mange flere. Ja, ja, men det gør da ikke sagen bedre. Hvad skal de stakkels ofre for alle mulige kriminelle handlinger, som folk, der bor på Udrejsecenter Kærshovedgård, alligevel begår, mens de er der, tænke om Socialdemokratiet, der lover guld og grønne skove i fine pjecer til valgkamp? Man sidder på hænderne, og man gør ikke nok eller noget.

Kl. 11:35

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Vi går videre til den næste, og det er hr. Lars-Christian Brask fra Liberal Alliance. Velkommen.

Kl. 11:35

(Ordfører)

Lars-Christian Brask (LA):

Tak, formand. Jeg troede jo, at det her var en åben dør, der blev sparket ind med 'Fælles om Verden' fra 2021, regeringens udviklingspolitiske strategi, men ved at lytte til det, der er blevet sagt, både med hensyn til et OECD-regelsæt og til de nuancer, der er blevet fremlagt, kan jeg jo konstatere, at der er nogle nuancer her i forhold til beslutningsforslaget. Ikke desto mindre støtter Liberal Alliance beslutningsforslaget.

Kl. 11:36

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er en kort bemærkning til hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 11:36

Mikkel Bjørn (DF):

Tak. Og tak for opbakningen. Det er jo altid godt, når debatten i Folketingssalen her kan hjælpe med at bidrage til en mere konstruktiv og oplyst debat omkring de beslutningsforslag og lovforslag, som bliver fremsat. Så jeg vil bare takke for Liberal Alliances opbakning.

Kl. 11:36

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:36

Lars-Christian Brask (LA):

Tak for det.

Kl. 11:36

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så siger vi tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Henrik Frandsen fra Moderaterne. Velkommen.

Kl. 11:36

(Ordfører)

Henrik Frandsen (M):

Tak for ordet, formand. Først og fremmest vil jeg gerne sige, at jeg sådan set er enig i, at vi ikke skal yde langsigtet udviklingsbistand til lande, der ikke vil tage imod egne statsborgere. Det er vi sådan set enige i. Det fremgår også af den gældende udviklingsstrategi, at vi ikke bør gøre det, og det er jo også den praksis, der er på området, altså at vi jo i dag ikke yder langsigtet udviklingsbistand til lande, der ikke vil hjemtage deres statsborgere. Så det er sådan set, som det er.

Det er jo så noget andet, når vi snakker om kortsigtet bistand eller det, man kalder for humanitær bistand. Det følger af det forslag, der ligger fra forslagsstillernes side, at man sådan set heller ikke skal give humanitær bistand til lande, der ikke vil hjemtage egne statsborgere, og der mener jeg virkelig, at man overskrider nogle meget, meget vigtige linjer. Skal vi så bare lade folk dø af sult, lade flygtningestrømme udvikle sig osv.? Nej, det kan vi ikke være med til.

Så af flere grunde kommer Moderaterne ikke til at støtte det her forslag.

Ved siden af det er det også sådan, at hvis man skriver vilkår ind i udviklingsbistand, f.eks. vilkår om, at man skal give en modydelse for at få langsigtet udviklingsbistand, tæller det ikke med i OECD's opgørelse af udviklingsbistand. Derfor er det så bare yderligere en grund til, at Moderaterne ikke kan støtte op om det her beslutningsforslag.

Så alt i alt synes vi ikke, det er et godt beslutningsforslag, og vi kommer ikke til at bakke op om det. Tak for ordet.

Kl. 11:38

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 11:38

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg beklager sprogbruget, men det bliver jo ynkeligt. Regeringen vil ikke være med til at stille krav om ikke at give støtte til lande, der ikke vil tage imod deres egne borgere, for uha, så tæller det ikke med i OECD's opgørelser. Undskyld, men hvad med at varetage danskernes interesser, før man varetager OECD's interesse i deres opgørelser, hvad med at sætte danskerne først? Hver gang vi sender hundredvis af millioner danske skattekrone til tredjelande, som vi kunne have brugt herhjemme på hospitaler på skoler, på velfærd, på psykologhjælp til unge, jeg ved ikke hvad, så er det en prioritering, som regeringen foretager. Det er en fraprioritering af danskerne, danske skatteydere og danske borgere, som selv er med til at finansiere hele gildet. Er det ikke en uansvarlig prioritering af hensyn til OECD's opgørelser?

Kl. 11:39

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:39

Henrik Frandsen (M):

Nu er det jo sådan, at det allerede fremgår af den gældende udviklingsstrategi, at vi i udgangspunktet ikke yder langsigtet bistand til lande, der ikke hjemtager egne statsborgere. Så vi er jo langt hen ad vejen ude ad det spor. P.t. forekommer det ikke, og det er jo alene grund nok. OECD-begrundelsen er jo en blandt mange begrundelser for, at Moderaterne ikke kan støtte det her forslag. Det er noget, der bare ligger oven i de andre begrundelser, jeg kom med, som bl.a. er, at det her forslag også lukker for humanitær bistand. Hvis der er hungersnød, krig, sult, katastrofer i et land, kan vi heller ikke gå ind at gøre det, hvis landet ikke vil hjemtage egne statsborgere, og det mener jeg er helt forkert. Så det er ikke udelukkende OECD-begrundelsen, men det kommer bare oven i.

Kl. 11:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Mikkel Bjørn (DF):

Ordføreren bliver ved med at bruge den her formulering om langsigtet bistand, og det er det skjold, som regeringen holder op foran sig selv. Men det her forslag handler ikke om langsigtet bistand, det handler om bistand i det hele taget. Og det er vel sund fornuft, at vi ikke sender hundredvis af millioner danske skattekroner i hænderne på lande, som afviser at tage imod deres egne kriminelle voldtægtsforbrydere og bandemedlemmer, terrorister osv. Det er i hvert fald vores synspunkt i Dansk Folkeparti. Jeg ved ikke, hvad regeringens synspunkt er, for det kan jeg ikke helt gennemskue.

Kl. 11:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 11:40

Henrik Frandsen (M):

Med det er jo heller ikke det, vi gør, så hvor er problemet? Jeg mener til gengæld, at det er meget, meget vigtigt, at vi til hver en tid kan give humanitær bistand, hvis der opstår katastrofer, sult osv. rundtomkring i verden. Så jeg fastholder mit synspunkt.

Kl. 11:40

Kl. 11:41

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Brigitte Klintskov Jerkel fra Det Konservative Folkeparti. Velkommen.

Kl. 11:41

(Ordfører)

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

Mange tak. Tak til Dansk Folkeparti for at fremsætte forslaget om tilbageholdelse af udviklingsbistand til lande, der nægter at tage imod egne statsborgere. Et af principperne i Danmarks udviklingspolitiske strategi fra 2021 er, at Danmark som udgangspunkt ikke giver langsigtet udviklingsbistand til stater, der nægter at tage imod deres egne statsborgere.

Det Konservative Folkeparti har flere gange forsøgt at få bekræftet eller afkræftet, hvorvidt der stadig ydes udviklingsbistand til lande, der nægter at tage imod egne statsborgere. Udlændinge- og integrationsministeren har bl.a. svaret: Det er også min opfattelse, at der ikke er tredjelande, der modtager langsigtet udviklingsbistand fra Danmark, som ikke i et vist omfang samarbejder om tilbagetagelse af egne statsborgere.

Det Konservative Folkeparti deler ikke opfattelsen af, at det skulle være mere legitimt at give disse lande udviklingsbistand på kort sigt end på lang sigt. Vi er principielt imod, at man yder udviklingsbistand til disse lande uanset tidsrammen. Danmark giver hvert år 0,7 pct. af vores bruttonationalindkomst i udviklingsbistand. Det Konservative Folkeparti bakker op om udviklingsbistandens niveau, og det gør vi særlig nu, hvor den geopolitiske situation spidser til, men vi mener ikke, at disse midler skal gå til lande, der ikke vil samarbejde med Danmark.

Det er vigtigere end nogen sinde at have de rigtige prioriteringer. Det er principielt forkert at yde bistand til lande, der ikke vil samarbejde om hjemtagelse af deres egne statsborgere. Samtidig er det et faktum, at udvisningsdømte på landets udrejsecentre forvolder store gener for de borgere, der bor i nærområdet, hvilket har været grundigt beskrevet i medierne flere gange. Det er et rimeligt krav, at de lande, der modtager udviklingsbistand, også skal samarbejde med Danmark om hjemtagelse af udviste statsborgere. Og hvis kravet ikke honoreres, kan Det Konservative Folkeparti ikke bakke op om

udviklingsbistanden. Med andre ord støtter Det Konservative Folkeparti beslutningsforslaget.

Kl. 11:43

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 11:43

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det, og tak til ordføreren for så tydeligt at sige, at Det Konservative Folkeparti står fast på det tidligere standpunkt om at yde som minimum 0,7 pct. af bni i udviklingsbistand. Det er jeg rigtig glad for, her forud for at vi skal til at drøfte en ny udviklingspolitisk strategi.

Men jeg har lyst til at spørge ordføreren, om ordføreren ikke kan se en sammenhæng, når vi tænker tilbage på Syrien tilbage i 2015 og 2016, hvor hundredtusindvis, millioner af mennesker flygtede ud, med baggrund i at den sikkerhedsmæssige situation var blevet så alvorlig, at de ikke kunne være der, i forhold til at der kan være en naturlig positiv sammenhæng i at udvise og støtte med kortsigtet humanitær bistand til områder, præcis som min kollega hr. Michael Aastrup Jensen fra Venstre sagde det i forhold til fuldstændig basale livsforhold som mad og ly.

Kl. 11:44

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 11:44

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

I Det Konservative Folkeparti mener vi, at ud fra princippet i, at hvis man modtager udviklingsbistand fra Danmark, så tager man selvfølgelig også imod statsborgere, som er udvist fra Danmark. Det synes vi er et godt princip, og det er det, vi ligesom står fast på er det vi bakker op om.

Kl. 11:45

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 11:45

Flemming Møller Mortensen (S):

Det er klar tale, og det er virkelig et skifte i Det Konservative Folkepartis holdning set i forhold til de drøftelser, vi havde, da vi indgik den sidste udviklingspolitiske strategi. Der så vi netop på lande, hvor vi ikke kan samarbejde fra dansk side med de regimer, der er der, men hvor vi var enige om, at den humanitære bistand både var et spørgsmål om af hjertet at gøre noget menneske til menneske, men også et spørgsmål om at værne den danske og den europæiske interesse i at prøve at minimere de flygtningestrømme, som ellers var en fuldstændig forudsigelig konsekvens af en krise.

Kl. 11:45

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 11:45

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

Jeg må bare sige, at jeg er meget optaget af, hvordan danskerne har det, og jeg kan i hvert fald konstatere, at de danskere, der bor omkring Kærshovedgård, udrejsecenteret i Ikast, lever en meget utryg hverdag, og det synes jeg simpelt hen ikke rimeligt. Og så synes jeg, det er fuldstændig urimeligt, at der kan sidde udviste statsborgere på det udrejsecenter, og at deres lande ikke vil tage imod dem, men så kan landene samtidig modtage udviklingsbistand fra Danmark. Det

synes jeg er helt forkert, og det er det princip, vi er imod, altså at det skal kunne lade sig gøre, at man skal kunne få bistand, når man ikke tager imod sine statsborgere.

Kl. 11:46

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Så er det hr. Martin Lidegaard fra Radikale Venstre.

Kl. 11:46

(Ordfører)

Martin Lidegaard (RV):

Radikale Venstre kan ikke støtte dette beslutningsforslag. Vi føler os egentlig godt dækket ind af de bemærkninger, som udenrigsministeren har fremført. Altså, på den ene side synes vi selvfølgelig, at der, hvor det giver mening, skal man forsøge at arbejde for hjemsendelse af de folk, der ikke har opholdsgrundlag i Danmark. Det er klart; det følger af hele logikken omkring flygtningekonventionen.

På den anden side er der jo så nogle tilfælde, hvor det ikke kan lade sig gøre, enten fordi man ikke vil samarbejde med regimet som med Afghanistan, fordi der er brug for noget nødhjælp til sagesløse borgere, men der jo er altså også situationer, hvor der simpelt hen knap nok er en stat, der er i stand til at modtage de flygtninge, som vi i givet fald skulle hjemsende.

Så jeg synes, balancen er i orden. Det er noget, der virker, og vi håber da, at regeringen vil fortsætte den praksis i den nye udviklingspolitiske strategi.

Kl. 11:47

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det fru Trine Pertou Mach fra Enhedslisten.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Trine Pertou Mach (EL):

Dansk udviklingsbistand er ikke en byttehandel, og det skal dansk udviklingsbistand heller ikke være. Ressourcer, magt, velstand, demokrati, rettigheder og velfungerende samfund er stadig væk ekstremt ulige fordelt, når man kigger på kloden i 2025, selv om det faktisk kunne være anderledes.

Hvis der skal lidt mere balance i det regnskab, og hvis vi i øvrigt også på globalt plan skal blive bedre til at bekæmpe klimakatastrofer og forebygge krige og sult, er det bydende nødvendigt, at vi yder et bidrag til at bekæmpe fattigdom og ulighed og til at understøtte udviklingen af mere retfærdige, demokratiske og fredelige samfund rundt omkring på kloden.

Som andre ordførere også har været inde på, forebygger man migration og flygtninge ved faktisk at arbejde aktivt og forebygge de for at sikre bæredygtig udvikling i verdens udviklingslande, så mennesker kan leve gode liv der, hvor de fødes. Udviklingsbistand er et hjørne af det.

Når det er sagt, er det jo åbenlyst, at der er autokratiske regimer og stater, hvor Danmark ikke kan eller skal støtte regeringer og statsapparater. Det ændrer bare ikke ved, at også i de lande er der jo en befolkning, som kan have brug for, at man er til stede, at man støtter piger og kvinders rettigheder, at man bekæmper fattigdom, og at man støtter organisationer, som arbejder på at skabe forandring og forbedring.

Derfor handler det jo i høj grad om at finde veje og midler, så man kan støtte igennem uden om autokratiske regimer. Det foregår typisk via aktive civilsamfund, sådan at de midler, vi bruger fra dansk side, kan komme befolkningerne til gode og meget gerne jo også bidrage til at skubbe landet væk fra diktatur og autokrati over mod pluralisme, frihed og demokrati. Det er ting, som jo også

er indfanget i de 17 principper, som der vitterlig er i den danske udviklingspolitiske strategi, nemlig at vi skaber muligheder, så mennesker kan få alternativer til fordrivelse, migration osv. I det hele taget er der faktisk en lang række gode principper for den danske udviklingspolitik.

I Enhedslisten mener vi ikke, at udviklingsbistanden skal knyttes rigtigt sammen med spørgsmålet om, hvorvidt et land accepterer at modtage sine egne statsborgere, hvis de udsendes som afviste asylansøger eller som udvisningsdømte lovovertrædere. Det er fuldstændig korrekt, at ethvert land har folkeretlig forpligtelse til at modtage egne statsborgere, men hvis et lands regering i strid med folkeretten nægter at leve op til den her forpligtelse, skal det ikke være sådan, at landets befolkning pr. definition skal straffes for det.

På samme måde skal udviklingsbistanden heller ikke bruges til at kræse for udvalgte autokratiske ledere, fordi de vil hjælpe Danmark med at føre en stram og problematisk asylopolitik, sådan som især den tidligere socialdemokratiske mindretalsregering gjorde, da det pludselig blev en idé at sætte støtte til det lille afrikanske land Rwanda på dagsordenen.

Rwanda er ikke noget mønsterdemokrati. Det er et land, der er styret af en autokratisk præsident, som er kendt for at undertrykke enhver opposition i sit eget land og snigmyrde politiske modstandere i udlandet. Men fordi præsident Kagame erklærede sig villig til at huse et dansk modtagecenter for asylansøgere, begyndte man at kanalisere bistandsmidler til Rwanda. Den form for belønning til udemokratiske regimer er vi heller ikke for i Enhedslisten.

Så vil jeg gå tilbage til forslagsstillernes forslag. Spørgsmålet er jo, som flere ordførere har været inde på, om det problem, som beslutningsforslaget skal løse, egentlig er der. I hvert fald er det, og nu kan jeg kun citere noget, som andre ordførere, herunder regeringsordførerne, har gjort for mig, i udenrigsministerens svar på spørgsmål nr. 72 i Udenrigsudvalget fra tidligere på denne måned, sådan at – og jeg citerer – »der ikke er tredjelande, der modtager langsigtet udviklingsbistand fra Danmark, som ikke i et vist omfang samarbejder om tilbagetagelse af egne statsborgere.«

Så hvor er problemet egentlig? Jeg kan ikke sige mig fri for at tænke over, at af de 17 principper, som dansk udviklingspolitik er skruet sammen omkring og hviler på, vælger Dansk Folkeparti så at slå ned på ét. *Ét*. Hvad det skal tjene, kan man jo kun gisne om. Enhedslisten stemmer nej til beslutningsforslaget.

Kl. 11:52

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 11:52

Mikkel Bjørn (DF):

Hvor er problemet? spørger fru Trine Pertou Mach og henviser igen til regeringens ubrugelige svar om »langsigtet udviklingsbistand« og »i et vist omfang«. Det, der er problemet, er jo, at så snart man bruger et udtryk – hr. Lars Løkke Rasmussen tror jeg var den første, der brugte det – som »i et vist omfang«, har man allerede sagt alt, hvad der skal siges, for »i et vist omfang« kan betyde alt. Det kan jo betyde, at hvis land tager imod en borger om året og afviser at tage imod nogen andre, lever man i et vist omfang op til at samarbejde med den danske regering om tilbagetagelse af eksempelvis kriminelle, og så kan man få hundredvis af millioner af danske skatteborgeres penge. Det er det, der er problemet, hvis fru Trine Pertou Mach ikke bemærkede det i løbet af debatten her i Folketinget. Det er det, der er problemet, og det er det, at Dansk Folkeparti ikke kan stå på mål for.

Kl. 11:53

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Hr. Lars Løkke Rasmussen er udenrigsminister, og hvis man omtaler udenrigsministeren, skal man sige udenrigsministeren og ikke navnet på vedkommende. Det regner jeg med at man gør for eftertiden.

Så er det ordføreren.

Kl. 11:53

Trine Pertou Mach (EL):

Tak. Jeg mener sådan set, at det svar, der er blevet givet af hr. Lars Løkke Rasmussen, udenrigsministeren i Danmark, er ganske klart. Der står det, der står, og som nu er blevet citeret af adskillige ordførere, inklusive jer selv, og jeg synes, at det ganske fint afspejler, hvordan det princip ud af de 17 i dansk udviklingspolitik bliver realiseret i virkeligheden.

Kl. 11:53

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 11:53

Mikkel Bjørn (DF):

Det er da dejligt, men det, som Dansk Folkeparti mener er problemet, er, at når man bruger udtryk i en aftale som »i et vist omfang« og »langsigtet udviklingsbistand«, så har man allerede sagt, at der i vidt omfang gives udviklingsbistand i hundredvis af millioner danske skattekroner til lande og diktaturstater, der ikke vil tage imod deres egne statsborgere. Det synes Dansk Folkeparti er en uholdbar løsning. Det kan jeg så forstå at Enhedslisten ikke synes, og det er jo en fair politisk uenighed. Men vi må ikke desto mindre kunne blive enige om, at ordbrugen afslører, at der gives udviklingsbistand til lande, der ikke tager imod deres egne borgere.

Kl. 11:54

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 11:54

Trine Pertou Mach (EL):

Jeg tror ikke, at jeg har yderligere at tilføje, men jeg tænker jo også, at Dansk Folkeparti har fået nok mediemateriale til sine sociale medier.

Kl. 11:54

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren, og så er det hr. Jon Stephensen, uden for grupperne.

Kl. 11:54

(Privatist)

Jon Stephensen (UFG):

Befolkningen i Afrika og lande som Afghanistan og Syrien lider allerede voldsomt under en verden i forandring og en verdensorden, hvor alt er kastet op i luften. Den største bidragsyder til udviklingshjælp, USA, er næsten væk, og England, Frankrig og Holland ser ud til at følge trop ved at reducere – næsten halvere – landenes udviklingsbistand for at finde penge til mere oprustning. Det er en reaktion, som er en fuldstændig destabiliserende faktor for et i forvejen skrøbeligt kontinent og nogle lande, hvor det nationale beredskab slet ikke er i stand til at overskue de nedskæringer, man nu ser frem mod.

Der findes ikke en koncentreret bouillonterning, der løser dette tomrum. Men skal Danmark grundet et fåtal af afviste asylansøgere – 320 – tilbageholde udviklingshjælp og humanitær bistand til pågældende lande? Nej. At efterlade Syrien alene, at efterlade Afghani-

stan alene og at efterlade Afrika alene er den største fare for fred og sikkerhed, også Danmarks. De lande og Afrikas unge demokrati-er med unge befolkninger er skrøbelige. Konflikter, klimakriser og sult lurar nu meget mere end længe, og heraf følger også flygtningestrømme.

Udviklingshjælp er også sikkerhedspolitik, især når Rusland og Kina står parat. Fred og sikkerhed går gennem økonomisk samarbejde og støtte. Vores sikkerhed er også lig med en fortsat positiv udvikling i lande, der er truet, også selv om de ikke vil modtage deres egne statsborgere. Blikket for det og den forståelse må vi ikke miste i en tid, hvor det globale er afløst af nationale interesser, som er voldsomt destabiliserende. Derfor kan jeg ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til hr. Jon Stephensen. Der er ingen korte bemærkninger. Så går vi til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mikkel Bjørn fra Dansk Folkeparti. Velkommen.

Kl. 11:57

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Forslaget i dag er et forslag, som enhver ansvarlig politiker uanset partifarve bør kunne støtte. Det er udtryk for almindelig sund fornuft, nemlig at Danmark ikke skal sende milliarder af kroner i udviklingsbistand til lande, der nægter at tage imod deres egne kriminelle statsborgere.

Danmark bruger årligt 22 milliarder skattekroner på udviklingsbistand. Det er penge, der bliver taget fra danske familier, danske pensionister og danske skatteydere og sendt ud i verden med en forestilling om, at vi dermed køber os fred og stabilitet. Men hvad får vi så til gengæld? Ja, vi får lande fra typisk Mellemøsten og Afrika, der modtager millioner fra Danmark med den ene hånd og med den anden hånd nægter at tage imod deres egne kriminelle statsborgere. Vi har set det igen og igen: kriminelle udlændinge dømt for vold, voldtægt, bandekriminalitet eller terror, som ikke kan sendes hjem med tvang, fordi deres hjemlande kun vil tage imod dem, hvis de rejser frivilligt. Imens render de frit rundt i Danmark på danske gader og stræder blandt danske borgere. Det er absurd, det er farligt, og det er uansvarligt. Hvis du have hjælp, må du også tage ansvar. Det er sund fornuft, det er retfærdigt, og det er på tide.

Regeringen med Socialdemokratiet i spidsen ynder at tale om stramninger, om kontrol og om ansvarlighed, men når virkeligheden banker på døren og de får muligheden for at stemme for noget konkret, sågar noget, der har været en del af deres eget udenrigspolitiske udspil, så stemmer de imod igen og igen. Der holdes taler om hjemsendelser, men i praksis giver man milliarder til lande, der nægter at tage imod de mennesker, som vi gerne vil sende hjem. Hvor længe skal danskerne finde sig i det hykleri?

Med det her forslag sender vi et klart signal: Danmark vil ikke længere være bankautomat for regimer, der modarbejder os, og Danmark vil ikke længere være et tag selv-bord for lande, der nægter at tage ansvar. Derfor foreslår vi, at der øjeblikkeligt stoppes for al udviklingsbistand til lande, der ikke tager imod deres egne borgere, og at kravet om hjemtagelse bliver skrevet ind som en forudsætning i fremtidige bistandsaftaler. For hvis du ikke vil tage ansvar for dine egne borgere, skal du ikke have en krone fra Danmark. Det burde være selvfølgelig, men i en politisk virkelighed, hvor bl.a. Socialdemokratiet hellere vil please FN, EU og islamiske vælgergrupper i ghettoerne end at passe på danskerne, er det desværre ikke længere selvfølgelig.

Vi skal ikke sende penge til lande, der gør grin med vores tillid og truer vores sikkerhed. Hver gang Danmark sender hundredvis af millioner af skattekroner ud af landet i udviklingsbistand, også

til regimer, der nægter at tage imod deres egne kriminelle borgere, fravælger vi samtidig danske børn, ældre og svage. Derfor er vi nødt til at stille nogle meget simple spørgsmål. Hvor er det humanitære hensyn til den ældre dansker, der sidder alene på et plejehjem, mens der ikke er personale nok til at passe på dem og opfylde deres basale behov? Hvor er det humanitære hensyn til den handicappede borger, der får besked om, at der ikke er råd til ledsagelse eller hjælpemidler, som konsekvens af at regeringen sender hundredvis af millioner af kroner til den tredje verden? Hvor er det humanitære hensyn til de familier, der kæmper med lange ventelister på hospitalet, alt imens Danmark sender milliarder til korrupte stater, der end ikke vil tage imod deres egne voldsmand og voldtægtsforbrydere?

Vi har vænnet os til, at humanitær hjælp kun handler om, hvad vi sender af penge til den tredje verden, men hvem taler om de humanitære forpligtelser over for danskerne, altså dem, der har bygget det her samfund op, dem, der betaler verdens højeste skatter og afgifter, og dem, der bliver svigtet, fordi deres penge sendes til regimer, der griner os lige op i ansigtet? Det er på tide at redefinere begrebet humanitær ansvarlighed. Der er ikke noget humant i at bruge danske skattekrone på stater, der nægter at tage ansvar, i stedet for at bruge dem på sygeplejersker, sosu-assistenten, lærere og tryghed på gaderne. Tak for ordet.

Kl. 12:01

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 12:01

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Jeg vil bare gerne bede om en afklaring. Ordføreren taler om fremtidige bistandsaftaler, og vi har i dag talt om den nuværende og fremtidige udviklingspolitiske strategi for Danmark. Hvor ligger Dansk Folkepartis holdning henne, i forhold til hvor meget udviklingsbistand vi skal give fra dansk side? Udenrigsministeren har annonceret, at kriteriet for en drøftelse af den fremtidige udviklingspolitiske strategi vil være en accept af minimum 0,7 pct. af bni til udviklingsbistand. Hvor står Dansk Folkeparti henne? For der har været sådan lidt forskellige udsagn om holdningen.

Kl. 12:02

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 12:02

Mikkel Bjørn (DF):

Der skal være 0 kr. i dansk ulandsbistand. Danske skattekrone skal ikke sendes i hundredvis af millioner til diktaturstater i den tredje verden. Det skal de ikke. Jeg ved godt, at det er Socialdemokratiets politik at bruge hundredvis af millioner af danske skattekrone på den tredje verden. Det er ikke Dansk Folkepartis linje, og derfor er svaret meget simpelt: 0 kr.

Kl. 12:02

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 12:02

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak for et meget klart svar. Det kan vi jo så, alle partier her i Folketinget, tage med os, når vi skal til at drøfte den nye strategi. Dansk Folkeparti var med langt inde i drøftelserne, da vi lavede strategien tilbage i 2021. Jeg kan i hvert fald her registrere med det klare udsagn, ordføreren kommer med, at der er sket et stort

skred væk fra en global humanisme til nu at have en meget skarpere holdning uden at se til verdens ubalancer. Tak for det.

Kl. 12:03

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 12:03

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg tror aldrig, at Dansk Folkeparti har stået på en platform af global humanisme. Vores synspunkt har altid været, at vi som danske repræsentanter her i Folketinget først og fremmest har et ansvar over for danskerne. Det er ikke vores ansvar at bruge danskernes skattekrone på at redde den tredje verden. Det er vores ansvar at bruge danskernes skattekrone på at varetage danskernes interesser og forbedre danskernes hverdag. Det har altid været og vil altid være Dansk Folkepartis synspunkt.

Kl. 12:03

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Er der ingen, der gør indsigelse mod dette, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af SU-loven. (Minimumskrav til dokumentation m.v. ved ansøgning om SU-handicaptillæg, anvendelse af kunstig intelligens til understøttelse af sagsbehandling m.v.).

Af uddannelses- og forskningsministeren (Christina Egelund). (Fremsættelse 26.02.2025).

Kl. 12:04

Forhandling

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Forhandlingen er hermed åbnet, og første ordfører er fru Trine Bramsen fra Socialdemokratiet.

Kl. 12:04

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Danmark er et fantastisk land, og det er det ikke mindst, fordi vi passer godt på dem, der har det lidt sværere. Eksempelvis kan man have det svært, hvis man har nogle medfødte handicaps. I uddannelsessystemet giver vi mulighed for et ekstra tillæg, hvis man har et handicap, fordi vi ved, at det godt kan være lidt sværere at gennemføre en uddannelse, og at det kræver, at man har lidt ekstra økonomisk råderum. Men det system, der er omkring det ekstra tillæg, hvis man har et handicap, er bøvet og langsommeligt, og derfor lægger vi på baggrund af anbefalingerne fra en taskforce op til at ændre det.

Uddannelses- og forskningsministeren får med lovforslaget bemyndigelse til at fastsætte regler for dokumentationskrav til en ansøgning om su-handicaptillæg, regler for afvisning af en ansøgning

ved manglende dokumentation samt regler om, fra hvilket tidspunkt su-handicaptillæg kan modtages. Det giver vel sådan set rigtig god mening, at der, når man søger om et tillæg, også er nogle krav om dokumentation, som vel og mærke skal medsendes, sådan at vi ikke har sagsbehandlere, der skal bruge lang tid på at kontakte ansøgerne og indhente den her dokumentation.

Med forslaget får uddannelses- og forskningsministeren også bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i sagsbehandlingen. Det giver også rigtig god mening, særlig når vi standardiserer den dokumentation, man skal medsende, for, at man har et handicap, at der i højere grad, og når teknologien understøtter det, kan anvendes kunstig intelligens til screeninger af ansøgninger og lignende. Det er vel sådan set det, vi gør, når mange af os hver dag går ind og bruger digitale løsninger andre steder i samfundet. Eksempelvis er der, når vi bestiller varer eller andet, jo krav om, at man skal indtaste nogle bestemte oplysninger.

Formålet med ændringen her er at forkorte sagsbehandlingstiden og dermed i sidste ende gavne modtagerne af det ekstra tillæg. Det er dem, som det hele handler om, og som det gavner, når vi har klare regler for, hvornår man kan få et tillæg, og hvornår man ikke kan få det, og at det klart er defineret, hvad det er, man skal dokumentere, når man sender en ansøgning. Så i Socialdemokratiet kan vi støtte forslaget.

Kl. 12:06

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Vi går videre til den næste, og det er fru Heidi Bank fra Venstre. Velkommen.

Kl. 12:07

(Ordfører)

Heidi Bank (V):

Tak for det. Det lovforslag, vi behandler i dag, handler om noget meget konkret og vigtigt, nemlig hvordan vi sikrer, at su-handicaptillæg bliver behandlet hurtigere og mere overskueligt for de studerende, der har allermest brug for det. Forslaget bygger på anbefalinger fra den taskforce, der har set på, hvordan vi bedst administrerer handicaptillægget – det er positivt. Lad mig nævne elementerne i forslaget.

Først og fremmest bliver det nu ministeren, der kan fastsætte regler for, hvilken dokumentation man skal sende med, når man søger su-handicaptillæg, og hvad der sker, hvis dokumentationen mangler. I Venstre mener vi, det skal være nemt at forstå, hvordan man søger, og hvad der kræves. Studerende skal ikke sidde tilbage med tvivl eller føle, at man skal gætte sig frem. Det er rent ud sagt spild af deres tid – tid, de kan bruge bedre på deres studie, fritid og venner og på at være ung. Samtidig må det selvsagt være et krav for at være berettiget til at modtage offentlig hjælp. Det skal være et særligt behov, og det skal kunne dokumenteres. Til gengæld skal man som studerende kunne forvente klar og tydelig vejledning fra myndighederne og hastighed i sagsbehandlingen.

Et andet element handler om at tage teknologien i brug. Lovforslaget gør det muligt at bruge kunstig intelligens til at understøtte sagsbehandlingen, og det kan være med til at få sagerne hurtigere igennem, og det betyder, at de studerende kan få hurtigere svar. Det bakker vi op om i Venstre. Vi skal bruge de teknologiske muligheder, når det giver mening og skaber værdi for borgerne, her de studerende, naturligvis under de til enhver tid gældende regler inden for databeskyttelse.

Det tredje punkt handler om præcisering af su-reglerne for solistuddannelsen og pastoralseminariet. Det er små uddannelser, men det giver god mening at sikre, at reglerne også her er klare og retfærdige, og at de to uddannelser er su-berettiget.

Venstre støtter forslaget. Det handler om at bruge midlerne mere ressourcebevidst, mere gennemskueligt og mere tidssvarende, samtidig med at det er til gavn for de studerende. Så skal jeg hilse fra Moderaternes nye ordfører på området, de bakker op om forslaget, og det kan jo nok ikke overraske så mange. Tak for ordet.

Kl. 12:09

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, og så er det fru Marlene Harpsøe fra Danmarksdemokraterne. Velkommen.

Kl. 12:09

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DD):

Der er i dag en meget lang sagsbehandlingstid for de studerende, som søger om su-handicaptillæg. Gennemsnitligt er der en sagsbehandlingstid på over 6 måneder, og der er al mulig god grund til at få nedbragt den sagsbehandlingstid. Vi i Danmarksdemokraterne er dybt bekymret for, at der er nogle studerende, der aldrig får startet på studiet eller hurtigt falder fra, fordi der er usikkerhed om økonomien. Vi har i Danmark brug for, at alle, der kan, tager en uddannelse og et arbejde, men der er nogle, der har brug for en ekstra støtte. Det kan f.eks. være en såkaldt SPS-støtte eller en økonomisk støtte i form af et handicaptillæg. Det giver god mening, for på den måde får vi så mange som muligt med.

Men det, der ikke giver mening, er, når det hele sander til og administrationen bliver så langvarig, at det går ud over de studerende. Det er ikke acceptabelt. Derfor var det positivt, at der blev nedsat en taskforce, der skulle se på, hvordan man kunne lette administrationen og sagsbehandlingen og dermed nedbringe tiden, der bliver brugt på sagsbehandling. Taksforcen har fremlagt en række anbefalinger, som dette lovforslag udmønter. Det foreslås på baggrund af taskforcens anbefalinger, at uddannelses- og forskningsministeren i su-loven bemyndiges til at kunne fastsætte regler om kravene til den dokumentation, der skal vedlægges ansøgning om su-handicaptillæg, men også at kunne fastsætte regler om afvisning af ansøgning som følge af manglende indsendelse af dokumentation.

I forhold til reglerne om afvisning af ansøgning på grund af manglende indsendelse af dokumentation, kommer vi i i Danmarksdemokraterne til at spørge ind til det under udvalgsbehandlingen, fordi vi gerne vil være sikre på, at der tages hensyn til, at mennesker med handicap er forskellige, og at der er nogle, der kan have brug for ekstra hjælp og støtte, også i en ansøgningsproces, hvorfor reglerne om afvisning heller ikke være urimelige.

Endelig foreslår lovforslaget, at ministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, at der kan anvendes kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte sagsbehandling efter su-loven, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse med det.

I Danmarksdemokraterne mener vi, at det giver god mening at anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger, hvor det giver mening. Det kan forhåbentlig nedbringe de ressourcer, der anvendes på ansøgningsprocessen, smidiggøre arbejdsgangene og sikre en lavere sagsbehandlingstid. Men vi kommer også i udvalgsbehandlingen til at stille spørgsmål til anvendelsen af kunstig intelligens, for sikkerheden skal være i orden, så ansøgerne ikke risikerer, at deres personlige data pludselig ender i hænderne på de forkerte. Danmarksdemokraterne kan bakke op om lovforslaget.

Kl. 12:12

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, og så er det fru Sofie Lippert fra SF. Velkommen.

Kl. 12:12

Kl. 12:16

(Ordfører)

Sofie Lippert (SF):

Tak for ordet. Det her lovforslag handler forhåbentlig om at nedbringe den alt for lange sagsbehandlingstid for tildeling af tildeling af su-handicaptillæg i forlængelse af taskforce for ny administration af su-handicaptillægs arbejde, og det er en sag, vi i SF kun kan bakke op om. Flere og flere studerende søger om at få su-handicaptillæg. Det fortæller os, at flere har det svært i deres studieliv og har brug for ekstra støtte. Derfor er det positivt, at regeringen udmønter anbefalingen fra taskforce og nu vil gøre det lidt lettere at være studerende med en funktionsnedsættelse. Det er desværre ikke altid tilfældet, men det skal jeg nok vende tilbage til.

Først vil jeg gerne fremhæve et par vigtige ting. Flere organisationer som bl.a. Danske Studerendes Fællesråd, Danske Handicaporganisationer og Sammenslutningen af Unge med Handicap understreger i deres høringsvar, hvor afgørende det er, at der er klar og tydelig vejledning om, hvilken dokumentation de studerende skal indsende for at opfylde de nye minimumskrav. Det er især relevant for studerende med komplekse sager, diagnoser og handicap, og hvor diagnosticering eller udredninger er besværliggjort af handicaps natur. Det er vigtigt, at vi sikrer, at ingen falder igennem, fordi deres situation ikke passer ind i en på forhånd fastlagt skabelon.

Derudover er vi i SF meget glade for, at ministeren har valgt at sløjfe den del af lovforslaget, der handlede om, at studerende skulle dokumentere, hvordan deres funktionsnedsættelse påvirkede deres erhvervsevne. Det ville i praksis have været umuligt for mange at bevise, og vi deler i SF Ankenævnets bekymring for, at det ville føre til uretmæssige afslag. Vi kommer til at følge udviklingen tæt, når dette lovforslag er trådt i kraft, for situationen er i dag fuldstændig uacceptabel, og der er en lang vej til rimelige ventetider for studerende, der har brug for handicap. Og nu vil jeg vende tilbage til min cliffhanger.

Det er godt, at regeringen vil nedbringe ventetiden på su-handicaptillæg, men jeg må også sige, at der er brug for, at vi gør meget mere. For det er ikke kun her, der er lange ventetider. Studerende, der søger om SPS, må også vente alt for længe og løbende genansøge. Sidste år foreslog vi i SF at løse de problemer, og vi er glade for, at regeringen har lyttet til os, og at vi nu tager hul på drøftelserne i forbindelse med forhandlingerne om erhvervsuddannelserne.

Selv om jeg gerne vil slutte positivt, er jeg desværre nødt til at italesætte et problem. For selv om regeringen med dette lovforslag forbedrer vilkårene en smule for studerende med handicap, har man samtidig indgået en aftale med de borgerlige partier om at fjerne det ekstra su-år, som netop studerende med funktionsnedsættelser ellers ofte gør brug af. Jeg er klar over, at studerende med handicaptillæg fortsat har 12 ekstra klip, men det er kun 25 pct. af de studerende, der modtager SPS, der også modtager handicaptillæg, og det er der altså dermed en stor andel af de studerende med funktionsnedsættelse der ikke gør, og de får altså nu mindre fleksibilitet. Vi foreslog under lovbehandlingen dengang, at studerende med SPS skulle fritages, men det afviste regeringen og de borgerlige partier desværre.

Så ja, vi bakker op om lovforslaget. Det er et skridt i den rigtige retning, men der er behov for at gøre mere, og det er ærgerligt, at regeringen samtidig forringer vilkårene for de studerende med funktionsnedsættelse, for de studerende har brug for meget mere end en lappeløsning. Jeg skulle hilse fra Enhedslisten og sige, at de også støtter lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 12:15

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste er fru Sandra Elisabeth Skavlig fra Liberal Alliance. Velkommen.

(Ordfører)

Sandra Elisabeth Skavlig (LA):

Tak. Vi behandler i dag et lovforslag om ændringer af su-loven, og det er ændringer, der beror på anbefalinger fra den nedsatte taskforce og en ny administration af su-handicaptillæg. Vi har i dag rigtig mange studerende med handicap, der oplever en lang og kompleks sagsbehandling, når de søger om handicaptillæg til deres su. De meget lange ventetider skyldes ganske enkelt en uhensigtsmæssig administration, og det skaber en usikkerhed og en afmagt hos de studerende, som allerede står over for betydelige udfordringer. Men med dette lovforslag tager vi nu et skridt mod mere effektiv sagsbehandling.

Lovforslaget indeholder først og fremmest en ændring, så der fremover er klare retningslinjer og minimumskrav til den dokumentation, der skal sendes ind sammen med en ansøgning om su-handicaptillæg. Fra en, der som jeg ved, hvad det vil sige at sagsbehandle en ansøgning, kan jeg skrive under på, at dette tiltag vil gøre en stor forskel. For ændringerne vil ikke kun være med til at sikre, at mange flere ansøgninger er tilstrækkeligt oplyste; det vil også give de administrative medarbejdere et værktøj til at sortere de ansøgninger fra, hvor der ikke er dokumenteret en diagnose. Det vil i den virkelige verden betyde, at medarbejderne i højere grad vil fokusere på de ansøgere, det reelt set handler om, og give alle hurtigere svar på deres ansøgning.

Derudover foreslås det at give mulighed for brugen af moderne teknologi, herunder kunstig intelligens, til at understøtte en mere effektiv sagsbehandling. Dette kan være med til at sikre en mere målrettet sagsbehandling af ansøgningerne. Men jeg er trods alt glad for, at det indrammes, så det kun bruges som et værktøj og ikke som en direkte sagsbehandler, der træffer en afgørelse. Det kommer muligvis en dag dertil, at kunstig intelligens kan gøre dette, men efter min vurdering er teknologien slet ikke der endnu. Vi kan i Liberal Alliance støtte lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 12:18

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det fru Brigitte Klitskov Jerkel fra Det Konservative Folkeparti. Velkommen.

Kl. 12:18

(Ordfører)

Brigitte Klitskov Jerkel (KF):

Tak for ordet, formand. Det Konservative Folkeparti hilser regeringens lovforslag velkommen. Kortere ventetider for tildeling af su-handicaptillæg og større gennemsigtighed i sagsbehandlingen er nødvendige forbedringer, som vi og rigtig mange unge samt deres forældre har efterlyst i lang tid. Min mailboks vidner om den frustration, som mange har oplevet, over lange sagsbehandlingstider og uigennemsigtige processer.

Når studerende med handicap søger støtte, bør de mødes af et system, der arbejder hurtigt og effektivt, og ikke af et bureaukrati, der trækker tiden ud. Vi bifalder også, at lovforslaget lægger vægt på klare dokumentationskrav. Det skaber forudsigelighed for ansøger og sikrer en retfærdig proces for alle. Samtidig ser vi positivt på, at ny teknologi, herunder kunstig intelligens, kan bidrage til en mere effektiv sagsbehandling, så længe de studerendes rettigheder og retssikkerhed respekteres.

Men vi er og bliver skeptiske, når ministre ønsker at tiltage sig øget beslutningsmagt. Lovforslaget giver uddannelses- og forskningsministeren en bred bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for su-handicaptillæg. Det kalder på årvågenhed. Vi har før set, at velmenende initiativer risikerer at koncentrere magten for meget i

ministerierne, og det skal vi være varsomme med. Beslutninger, der påvirker unges uddannelse og vilkår, bør træffes i Folketinget og ikke alene i ministerkontorerne. Vi støtter lovforslaget, men vi vil holde et vågent øje med, hvordan bemyndigelsen bruges. Effektivitet må aldrig ske på bekostning af retssikkerhed og demokratisk kontrol. Tak for ordet.

Kl. 12:20

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti. Velkommen.

Kl. 12:20

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak, formand. Lovforslaget handler om noget så vigtigt som hjælp til unge mennesker, der kæmper med en varig funktionsnedsættelse, mens de tager en uddannelse. Desværre er der gået bureaukrati og syltekrukke i sagsbehandlingen; der er over 6 måneders ventetid, for nogle op til 10 måneder. Det er ikke bare uværdigt; det er danskerne skattekroner, der ikke bliver brugt ordentligt. Forslaget stiller også klare krav til dokumentationen, og man skal kunne få afslag, hvis man ikke afleverer den nødvendige dokumentation. Det giver selvfølgelig mening, for hvis man vil have støtte, må man kunne dokumentere, at man har ret til det.

Men vi må ikke ende med et system, hvor vi smækker døren i for folk, der virkelig har behov, bare fordi de ikke lige kan få fat i lægen eller ikke forstår den digitale selvbetjening. Det er godt, at der følger en vejledning med, men vi ved også, hvordan virkeligheden er. Vi må ikke have et system, hvor de stærkeste svage får hjælpen, og de svageste svage bliver glemt.

Så er der det andet element, nemlig indførelsen af kunstig intelligens, og det er fremragende, vil jeg sige. Det er værktøjer, der kan sortere ansøgninger hurtigere og pege på dem, hvor der mangler dokumentation. Der er stor støtte til dette fra Dansk Folkepartis side; det kan vi gøre langt mere af.

I Danmark hjælper vi dem, der ikke kan klare sig selv, men vi gør det ordentligt, ikke med rundhåndet slendrian, men med fast hånd og varme hjerter. Det skylder vi både de unge og skatteborgerne. Dansk Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 12:22

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det fru Katrine Robsøe fra Radikale Venstre. Velkommen.

Kl. 12:22

(Ordfører)

Katrine Robsøe (RV):

Tak for ordet. Lovforslaget her handler jo om minimumskrav til dokumentation m.v. ved ansøgning af su-tillæg, og der er rigtig mange fine ting at sige her, fordi forslaget jo også tager udgangspunkt i det, en taskforce rent faktisk selv har foreslået. Det er jo altid rigtig godt, når vi rent faktisk lytter til nogle af dem, der sidder og bruger de her systemer, i forhold til hvordan vi kan gøre det mere simpelt. Det er ikke acceptabelt med den lange ventetid, vi har i dag, på at få afklaring på, om man kan få et handicaptillæg. Det er et handicaptillæg, som de mennesker, der skal have det, er dybt afhængige af at kunne få. Derfor synes jeg også, det er rigtig godt, vi tager nogle skridt i den rigtige retning.

Men jeg vil selvfølgelig også bruge min taletid på at sige, at mens vi her tager et lille skridt i den rigtige retning, er der også nogle andre skridt, som går i den forkerte retning, og der er også nogle skridt, som vi i min optik sådan set helt mangler at tage. Først og fremmest synes jeg, vi tager skridt i den helt forkerte retning

med den aftale, regeringen har valgt at lave med de blå partier, hvor man fjerner et su-år. Det vil også komme til at ramme nogle af de studerende, som helt legitimt har sværere ved at gennemføre studiet på normeret tid, SF's ordfører nævnte det meget fint: Kun 25 pct. af de studerende, der modtager SPS-støtte, modtager også handicaptillæg. Derfor vil der være rigtig mange af de studerende, der helt legitimt modtager SPS-støtte, som vil have sværere ved at gennemføre studiet. Det er jo også derfor, vi har set, at organisationerne er ude at advare omkring den ændring.

Så synes jeg, der er nogle skridt, når vi taler om studerende, der lider af et handicap, som vi mangler at snakke om. Jeg synes ellers, de studerende har været gode til selv at nævne dem. Jeg synes, vi burde have en snak om, hvordan studerende med handicap kunne få langt nemmere ved også at have et studiejob ved siden af. Vi ved, hvor gavnligt det er for alle studerende at få berøring med erhvervslivet og få lov til at komme ud at prøve deres kompetencer af og finde ud af, hvad der interesserer dem, og hvad de godt kunne tænke sig at arbejde med bagefter. Men i dag er det simpelt hen for svært for alt for mange studerende med et handicap at få lov til at komme ud at få et studiejob, og det synes jeg vi burde gøre noget ved.

Jeg er egentlig åben over for at se på, præcis hvordan det skal indrettes. Men man kunne jo bl.a. se på den grænse for, hvor meget man må tjene, før man bliver trukket i sit handicaptillæg, fordi den grænse lige nu er så lav, at det faktisk praktisk talt er umuligt med de fleste studiejob at holde sig på det lønningsniveau, fordi de fleste studiejob simpelt hen er timenormeret højere, end hvad man må tjene.

Så synes jeg også, at det burde være muligt for os at kunne lave en lovgivning, der var lidt fleksibel, så man fik lov til at komme ud og prøve af, om man rent faktisk kunne holde til at have et arbejde, og om man kunne få nogle hjælpemidler, der gjorde, at man kunne være i arbejde og komme i gang med det, før vi bare tog hele handicaptillægget, som man jo så bagefter, selv med de her ændringer, kommer til at skulle igennem en ansøgningsproces for så at kunne få igen.

Jeg synes, vi burde kigge på det her, for jeg synes, vi skylder de studerende, der har et handicap, at de kan få lov til også at komme ud at prøve kræfter med arbejdsmarkedet, præcis som mange af dem gerne vil, og det håber jeg at regeringen vil tage med videre, så vi fremadrettet også kan få kigget på den del. Tak for ordet.

Kl. 12:26

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste er fru Christina Olumeko fra Alternativet. Velkommen.

Kl. 12:26

(Ordfører)

Christina Olumeko (ALT):

Tak for ordet, formand. I Alternativet støtter vi lovforslaget og taskforcens anbefalinger. Vi mener, det er et skridt i den rigtige retning, både for at gøre det nemmere at søge handicaptillæg, men også for at skabe mere ens og gennemsigtig sagsbehandling. Vi synes, det giver god mening at stille nogle minimumskrav til dokumentationen. Det kan gøre det lettere for de studerende at vide, hvad der forventes. Det kan også hjælpe sagsbehandlerne med at træffe hurtigere afgørelser. Så er vi også åbne over for brug af digitale værktøjer som f.eks. kunstig intelligens, hvis det kan gøre systemet mere effektivt til gavn for de studerende. Men det skal selvfølgelig ske med omtanke, datasikkerhed og gennemsigtighed for øje.

Når det så er sagt, mener vi også i lighed med både SF og Radikale Venstre, at der stadig er for mange barrierer i systemet. Mange studerende oplever, at det er besværligt at søge handicaptillæg, og at reglerne stadig er meget rigide. Det skal vi tage fat på, især når det

handler om muligheden for at kunne tage et studiejob uden at miste handicaptillægget.

Så vil jeg også gerne i lighed med de tidligere ordførere fremhæve, at vi med det her lovforslag tager et lille skridt i den rigtige retning, men at der jo også tidligere i valgperioden har været et flertal her i Folketinget, der har taget et stort skridt tilbage med su-reformen, der skar i su-perioden. Det rammer i allerhøjeste grad studerende med handicap, der har brug for at kunne tage studiet på nedsat tid.

Så ja, Alternativet stemmer for lovforslaget, men vi stopper ikke her. Vi skal fortsætte arbejdet for at gøre det langt nemmere og mere fleksibelt at være studerende med handicap i Danmark. Tak for ordet.

Kl. 12:27

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Det var ordførerrækken. Så går vi videre til uddannelses- og forskningsministeren. Velkommen.

Kl. 12:27

Uddannelses- og forskningsministeren (Christina Egelund):

Tak for det, og jeg vil også gerne takke Folketingets partier for en, synes jeg, positiv modtagelse af det her lovforslag. Mange har redegjort for indholdet af det, så det skal jeg undlade at gentage. Man kan jo sige, at det grundlæggende set handler om, at vi har et land, hvor vi gerne vil have, at alle unge, uanset hvad man bakser med af problemer, har en mulighed for at tage en uddannelse. Det er sådan set det, det handler om, og det gælder også dem, som har en fysisk eller en psykisk funktionsnedsættelse.

Som mange også har været inde på, har vi for lange sagsbehandlingstider for dem, der ansøger om et handicaptillæg til deres su, og det er det, vi vil bestræbe os på at gøre op med det her lovforslag. Så er det også klart, som flere også har været inde på, at det her med, at man så stiller tydeligere krav til, hvad det er for en dokumentation, man skal indsende med henblik på at få sagsbehandlingstiden til at gå smidigere, selvfølgelig skal gå hånd i hånd med en tydeligere vejledning af, hvad det så er for en dokumentation, man skal indsende. Så det hænger selvfølgelig sammen, og samlet set skulle det meget gerne være med til at bringe sagsbehandlingstiden ned.

Som flere også har nævnt, er det jo ikke noget, vi har grebet ud af den blå luft, men det er et resultat af et arbejde, hvor vi har bedt bl.a. Danske Handicaporganisationer og Sammenslutningen af Unge Med Handicap om at komme med idéer og forslag til os om, hvad der skal til for at lette lige præcis den her problemstilling, og det her er et af de forslag, som kom ud af det arbejde, og det fører vi nu ud i livet, ligesom vi arbejder videre med alle de andre forslag, som taskforcen er kommet med. Det er alt sammen rigtig, rigtig godt, for selvfølgelig fortjener man, hvis man er et ungt menneske, som har en funktionsnedsættelse, og man på trods af det har mod på at kaste sig ud i at tage en videregående uddannelse, at vi så skal gøre alt, hvad vi kan, for at det er så smidigt som overhovedet muligt.

Så vil jeg afslutningsvis ikke undlade at nævne, at modtagere af handicaptillæg jo ikke er omfattet af en su-aftale.

Kl. 12:30

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ministeren. Der er ingen korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelses- og Forskningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. (Nye rammer for akkreditering).

Af uddannelses- og forskningsministeren (Christina Egelund).

(Fremsættelse 26.02.2025).

Kl. 12:30

Forhandling

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er fru Trine Bramsen fra Socialdemokratiet. Velkommen.

Kl. 12:30

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Tak. Lovforslaget her handler om at at kunne gøre tingene i den offentlige administration smartere. Med bedre processer kan vi opnå mere smidige sagsgange, og det er godt for alle. Med lovforslaget lægger vi derfor op til at nedlægge Danmarks Akkrediteringsinstitution. Nogle opgaver vil overgå til et sekretariat, der forventes at ligge i Uddannelses- og Forskningsstyrelsen, og andre opgaver vil helt bortfalde. Regeringens vurdering er, at vi som samfund kan løse akkrediteringsopgaverne på en mere enkel måde, end vi gør det i dag, samtidig med at vi har fokus på, at vi selvfølgelig opfylder de europæiske retningslinjer for kvalitetssikring, så vi som samfund fortsat lever op til vores ansvar i forhold til Bolognaprocessen.

Med ændringerne lægger vi altså op til at gøre det smidigere, og vi lægger også op til, at en institutionsakkreditering fremover skal gælde i 8 år i modsætning til i dag, hvor den gælder i 6 år. Det er alt sammen godt, og det gør, at man kan bruge færre ressourcer og stadig væk opretholde en høj grad af kvalitet i sagsbehandlingen, og det forslag støtter vi fra Socialdemokratiets side.

Kl. 12:32

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Theresa Scavenius.

Kl. 12:32

Theresa Scavenius (UFG):

Ordføreren fremhæver smidighed og smartere løsninger. Men er ordføreren opmærksom på, at det her jo handler om armslængdeprincippet, og at vi får en stærkere politisk styring af vores uddannelser på det her område? Så hvordan kan ordføreren fra Socialdemokratiet ønske en smartere og smidigere løsning, når det i virkeligheden bare betyder en politisering? Ønsker ordføreren ikke at værne om armslængdeprincippet og universiteternes uafhængighed?

Kl. 12:32

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 12:32

Trine Bramsen (S):

Jeg kan ikke se, at det ændrer på uafhængigheden.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 12:32 anden form for behandling i ministeriet. Det er det, der hedder en organisatorisk afhængighed i ministeriet. Det er politisk styring. Så hvorfor kan ordføreren sige, at faglig uafhængighed er vigtig, når det er præcis det modsatte, der sker her?
Kl. 12:35

Theresa Scavenius (UFG):

Det er jo ikke et svar. Værner ordføreren om uafhængighed? Ordføreren refererer selv til de her internationale institutioner og målinger, som lige præcis går ind og siger: Vi skal have en akkrediteringsinstitution, som skal være uafhængig, og det skal være organisatorisk og individuelt uafhængigt og finansielt uafhængigt. Så ordføreren kan jo ikke bare have sin egen definition af det. Det er en international standard, vores universiteter indgår i, så hvis vi falder ud af det, falder hele vores forskningsmiljø og uddannelsessystem sammen.

Kl. 12:33

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 12:35

Heidi Bank (V):

Det er jo igen, hvad for et syn man har på vores systemer og vores embedsværk. Det er sådan, at jeg forstår, at fru Theresa Scavenius sådan set vægter, at man ikke kan finde ud af at skille tingene ad, som det er beskrevet, og der kan man jo have en politisk uenighed.

Kl. 12:35

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 12:35

Trine Bramsen (S):

Det er jo den klare vurdering, at det her ligger inden for rammerne af de ting, som vi fra dansk side skal overholde. Og hvis man skulle følge fru Theresa Scavenius' argumentationskæde til dørs, er det jo det samme, som at spørgeren påstår, at de gode embedsfolk, der er ansat i staten, ikke formår at træffe politisk uafhængige beslutninger. Og deri må jeg sige, at jeg bare er uenig. Jeg har et helt andet syn på vores embedsfolk som dybt dedikerede, politisk uafhængige og som nogle, der godt kan skille tingene ad. Og det må jo så stå for spørgerens egen regning at have det modsatte synspunkt.

Kl. 12:33

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Den næste er fru Heidi Bank fra Venstre. Velkommen.

Kl. 12:34

(Ordfører)

Heidi Bank (V):

Tak for det. Lovforslaget, som vi behandler nu, har til formål at gennemføre et statsligt opgavebortfald på Uddannelses- og Forskningsministeriets område. I den forbindelse foreslås det, at Danmarks Akkrediteringsinstitution nedlægges. Den grundlæggende model for akkreditering af uddannelsesinstitutioner og uddannelser ændres ikke, og beslutninger træffes derfor stadig væk af Akkrediteringsrådet. I Venstre mener vi, at det giver god mening, at der ikke findes offentlige institutioner, hvor det kan gøres klogere. Derfor er det konkluderet, at Akkrediteringsrådet fremover betjenes af et sekretariat under Uddannelses- og Forskningsministeriet. I den forbindelse er det for Venstre vigtigt, at det med lovforslaget understreges, at et sekretariat naturligvis skal være fagligt uafhængigt og gennemsigtigt i sin opgavevaretagelse. Det er nødvendigt.

Venstre støtter lovforslaget, og jeg skal igen hilse fra Moderaternes ordfører og sige, at det gør de også.

Kl. 12:34

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Theresa Scavenius.

Kl. 12:35

Theresa Scavenius (UFG):

Ordføreren siger, det er vigtigt, at sekretariatets beslutninger er fagligt uafhængige. Hvordan bliver det sikret? Sekretariatet kommer til at ligge inde i ministeriet. Medarbejderne kommer til at sidde med

Theresa Scavenius (UFG):

Okay, vi har forskellige syn på embedsværket. Kan ordføreren så definere for mig: Hvad betyder politisk styring så? Hvad laver en minister ovre i ministeriet, hvis der ikke er en politisk styring ovre i ministeriet? Hvorfor er det, vi traditionelt set har haft mange uafhængige organer med armslængde, f.eks. at der også på medicområ- det diskuteres det samme? Hvordan kan det være, at en ordfører fra et liberalt parti fuldstændig mister sansen for at kigge på, hvad politisk uafhængighed betyder i et samfund som Danmark? Det er dybt skræmmende for mig at være vidne til.

Kl. 12:36

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 12:36

Heidi Bank (V):

Dér kom vi godt nok op på en stor klinge. Virkeligheden her handler jo om, at man i lovforslaget har beskrevet, hvordan man sikrer det. Det handler også om at bruge ressourcer fornuftigt, så vi ikke har medarbejdere siddende på ét område, som sådan set ikke har nok at lave til at bruge et helt arbejdsår på det. Derfor går man ind og ser på: Hvordan kan vi gøre det her på en smidigere og klogere måde? Jeg tror i øvrigt også, at der ude omkring vil være en opfattelse af, at det her gør arbejdet lettere på det her område. Og så er det jo i øvrigt også sådan, at de har været igennem flere processer forinden.

Kl. 12:36

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Og så er den næste fru Marlene Harpsøe fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 12:37

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DD):

Vi i Danmarksdemokraterne er fortalere for afbureaukratisering. Vi mener, at der alt for meget bureaukrati i det offentlige i dag, og at der brug for at lette bureaukratitrykket og frigøre ressourcer. Det er muligt, også uden at der slækkes på kvaliteten – og så man også kan anvende de penge og ressourcer til noget, der er langt vigtigere.

Lovforslaget her har til hensigt at mindske bureaukrati ved akkreditering, dvs. kvalitetssikring, af vores uddannelser. Den grundlæggende model for akkreditering ændres ikke, men man vil med lovforslaget nedlægge Akkrediteringsinstitutionen, hvorfor afgørelser

om akkreditering af uddannelser fremover skal ske i Akkrediteringsrådet.

Kl. 12:40

Vi mener i Danmarksdemokraterne, at det er vigtigt at sikre, at sekretariatet i Akkrediteringsrådet er fagligt uafhængigt, og vi har konstateret, at det også med lovforslaget er skrevet ind i akkrediteringslovens § 3.

Derudover er der en række mindre justeringer, som vi i Danmarksdemokraterne også kan bakke op om. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets høringsnotat, at man agter også at anvende sekretariatets ressourcer til andre opgaver i de perioder, hvor der er få akkrediteringsopgaver. Det mener vi i Danmarksdemokraterne er fornuftigt, så der sker en så effektiv anvendelse af ressourcerne som muligt.

På den baggrund kan vi støtte lovforslaget.

Kl. 12:38

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Theresa Scavenius.

Kl. 12:38

Theresa Scavenius (UFG):

Jeg har det samme spørgsmål som før, for vi kan jo ikke bare sige ting, som at vi ønsker faglig uafhængighed, og så ikke rigtig sige, præcis hvordan det skal foregå. Så hvordan ønsker ordføreren at faglig uafhængighed skal fungere organisatorisk, når vi ved, at ministeren skal udpege rådsmedlemmerne og sekretariatet er embedsfolk i ministeriet?

Så helt ærligt, hvordan skal det organisatorisk designes, så vi sikrer det, som ordføreren siger hun ønsker?

Kl. 12:38

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 12:39

Marlene Harpsøe (DD):

Selv om jeg gerne så en anden regering – det skal der ikke være tvivl om – har jeg fuld tillid til, at uddannelses- og forskningsministeren ikke blander sig i Akkrediteringsrådets arbejde, ligesom hun ikke blander sig i den nuværende akkrediteringsinstitutions arbejde. Og derudover har jeg fuld tillid til, at de mennesker, som i dag sidder i de forskellige institutioner og råd, gør alt, hvad de kan, for at sikre sig, at de ansøgninger, der kommer igennem, bliver behandlet ordentligt og professionelt, og at der selvfølgelig ikke sker en politisk indblanding. Det må der ikke, og det skal der ikke – og det sikrer man sådan set også med lovforslaget heller ikke sker i fremtiden.

Kl. 12:39

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 12:39

Theresa Scavenius (UFG):

Det er så internationalt set helt atypisk, at man gør det på den her måde, så det skal man jo bare vide, altså at den metode, vi bruger til at definere uafhængighed på, og hvem vi har tillid til, bruger man ikke i andre videnssamfund. Og det betyder jo også, at i de internationale rankings, der er i øjeblikket, kommer vi jo til at falde. Vi er allerede faldet i øjeblikket. Så man skal bare være vidende om, at det er det, der sker i Danmark. Jeg ønskede mig, at vi brugte nogle helt andre metoder og netop sikrede os større uafhængighed. Det er lidt ligesom på medieområdet, hvor vi jo heller ikke synes, at redaktøren skal sidde på skødet af ministeren hver dag.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 12:40

Marlene Harpsøe (DD):

Modellen for, hvordan man akkrediterer, ændres der ikke ved. Den helt grundlæggende model ændres der ikke ved, og det skal der heller ikke, og det bør der ikke gøres; den er rigtig god, som den er. Det, der bliver ændret ved, er, at man nedlægger en akkrediteringsinstitution og sikrer, at der er et sekretariat i Akkrediteringsrådet, der sidder med det arbejde, der er i dag.

Men modellen – hvordan man gør det, processerne for det – ændres ikke. Det er det samme. Og selvfølgelig er der heller ikke nogen embedsfolk, hørte jeg det som, der skal sidde på skødet af ministeren. Det tænker jeg altså heller ikke kommer til at foregå. Det var måske lige at stramme den lidt fra fru Theresa Scavenius' side.

Kl. 12:40

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Så er den næste ordfører fru Sofie Lippert fra SF. Velkommen.

Kl. 12:40

(Ordfører)

Sofie Lippert (SF):

Tak for ordet. Det her lovforslag handler om at ændre loven om akkreditering af videregående uddannelser, og formålet er at bureaukratisere. Ministeriet foreslår, at Danmarks Akkrediteringsinstitution nedlægges, og at Akkrediteringsrådet fremover betjenes af et sekretariat, der oprettes som en enhed i Uddannelses- og Forskningsministeriet eller i en statslig myndighed under ministeriet. Systematiske akkrediteringer er nødvendige for at opretholde og udvikle kvaliteten af de videregående uddannelser. I SF anerkender vi dog behovet for en effektiv akkrediteringsproces og erkender, at det sandsynligvis kan ske på mindre bureaukratisk vis, end det gør i dag.

Dog er jeg nødt til at understrege, at det nye sekretariat naturligvis skal fungere uafhængigt og i tråd med armslængdeprincippet. Det er afgørende, at gennemsigtigheden sikres, og at akkrediteringssystemet fortsat lever op til de europæiske standarder. Vi læser høringsnotatet sådan, at ministeren er opmærksom på dette, men vi opfordrer selvfølgelig til, at man for en god ordens skyld følger op på, at der er tilstrækkelig uafhængighed.

Jeg vil desuden gerne kvittere for, at regeringen har lyttet til bekymringerne fra Danske Studerendes Fællesråd og fra uddannelsesinstitutionerne, ved at man fastholder til studenterrepræsentanter i Akkrediteringsrådet. De studerende spiller en helt central rolle i kvalitetsudviklingen af vores uddannelser, og derfor er det utrolig vigtigt, at deres stemme bevares.

Jeg skal endnu en gang hilse fra Enhedslisten, som også støtter forslaget. Tak for ordet.

Kl. 12:42

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra fru Theresa Scavenius.

Kl. 12:42

Theresa Scavenius (UFG):

Tak. Ordføreren siger, at det er vigtigt, at akkrediteringen foregår uafhængigt og lever op til de europæiske standarder. Er ordføreren opmærksom på, at organisatorisk afhængighed er en af måderne, man definerer uafhængighed på i forhold til universiteternes uafhængighed, herunder akkrediteringsinstitutionerne? Og har vi i så

fald ikke organisatorisk afhængighed længere – det vil sige, at vi ikke længere har uafhængighed i akkrediteringsinstitutionerne? Hvad tænker ordføreren om det?

Kl. 12:42

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 12:42

Sofie Lippert (SF):

For det første er den nuværende Danmarks Akkrediteringsinstitution jo også oprettet under Uddannelses- og Forskningsministeriet. For det andet betragter jeg det som et afgørende spørgsmål, hvorvidt ministeren har mulighed for at bestemme over henholdsvis sekretariatet og rådet. Men det mest afgørende er jo, at Akkrediteringsrådet er fuldstændig uafhængigt. Men som jeg også sagde i min tale, vil vi gerne opfordre ministeren til at have et vågent øje på de her ting, for der er ikke nogen tvivl om, at vi selvfølgelig skal overholde vores internationale forpligtelser.

Kl. 12:43

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Spørgeren.

Kl. 12:43

Theresa Scavenius (UFG):

Jamen ordføreren svarede ikke på spørgsmålet. Hvordan vil ordføreren forstå organisatorisk uafhængighed? Normalt forstår man det sådan, at det er et sekretariat, der har sin egen enhed og sin egen lille virksomhed, hvor man ansætter medarbejdere og har sine egne regler, og så er der armslængde. Og det er ikke totalt uafhængigt, for vi er et velfærdssamfund, hvor meget er offentligt finansieret, og det er derfor, at armslængdeprincippet er rigtig, rigtig vigtigt. Det gælder i forhold til alle de kulturinstitutioner, vi har. Så det handler om organisatorisk afhængighed.

Kl. 12:44

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):
Ordføreren.

Kl. 12:44

Sofie Lippert (SF):

Som jeg læser lovforslaget, skal der oprettes en enhed, enten i Uddannelses- og Forskningsministeriet eller i en statslig myndighed under ministeriet – det kunne jo f.eks. være i Uddannelses- og Forskningsstyrelsen – og den enhed skal selvfølgelig leve op til definitionen på organisatorisk afhængighed. Jeg forstår ikke, hvorfor spørgeren mener, at jeg ikke svarede på det i første omgang.

Kl. 12:44

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere bemærkninger. Så går vi til den næste, og det er fru Sandra Elisabeth Skalvig fra Liberal Alliance. Velkommen.

Kl. 12:44

(Ordfører)

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Tak for ordet. Vi behandler her et forslag om ændring af loven om akkreditering af de videregående uddannelsesinstitutioner. Det er et forslag med flere elementer, men særlig et punkt vækker en stor bekymring for os i Liberal Alliance, nemlig nedlæggelsen af Danmarks Akkrediteringsinstitution og etablering af et nyt sekretariat direkte under Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Denne ændring mener vi i Liberal Alliance bryder med det vigtige armslængdeprincip – et princip, der netop skal sikre faglig

uafhængighed af politisk styring. Hidtil har Danmarks Akkrediteringsinstitution stået som en uafhængig enhed, der har sikret uvildighed og troværdighed i akkrediteringsprocessen – en proces, der er vigtig, hvis vi skal sikre uddannelser af høj kvalitet i Danmark. Men med dette nye forslag risikerer vi en markant svækkelse af uenigheden.

Selv om det anføres, at det nye sekretariat skal være fagligt uafhængigt, ændrer det ikke ved, at det organisatorisk vil blive placeret direkte under ministeriets ansvar. Det rejser et centralt spørgsmål: Kan faglig uafhængighed garanteres, når sekretariatet samtidig er en integreret del af det politiske ministerium? Vi må og skal sikre, at kvalitetsvurderinger af vores videregående uddannelser ikke bliver underlagt politiske hensyn, men fortsat bygger på en uvildig faglig vurdering.

Vi er i Liberal Alliance enige i intentionen med forslaget om at reducere de administrative opgaver også på akkrediteringsområdet, men vi kan ikke støtte en model, der tydeligt bryder med armslængdeprincippet, og vi kan derfor ikke støtte det her lovforslag. Tak.

Kl. 12:46

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er par korte bemærkninger. Først er det fru Trine Bramsen.

Kl. 12:46

Trine Bramsen (S):

Lovgivningen vokser og vokser, hvilket er med til at skabe tonsvis af bureaukrati, som langt hen ad vejen hverken gavner borgere eller virksomheder. Det står på Liberal Alliances hjemmeside, og så er der en hel stribe af forslag til, hvordan vi skal afbureaukratisere: En regel ind, to regler ud, mindre lovgivning og færre administrativt ansatte i den offentlige sektor. Altså, det virker jo lidt barokt, at Liberal Alliance, når det så kommer til stykket, stemmer imod nogle forslag, der netop skal gøre det, som Liberal Alliances sukker efter, hver gang Liberal Alliance åbner munden. Så er det ikke lidt barokt at stemme imod noget, som lige præcis gør det, som Liberal Alliance slår sig op på igen og igen og igen?

Kl. 12:47

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 12:47

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Er der noget, vi i Liberal Alliance værner om, er det for det første armslængdeprincippet. Derudover er det kvaliteten af vores videregående uddannelser. Det har en relativt høj prioritet hos os. Som sagt er jeg enig i intentionen bag forslaget, og vi vil rigtig gerne kigge på, om vi kan afbureaukratisere også på det her område, men vi skal jo sikre armslængdeprincippet, og vi skal sikre, at vi har høj kvalitet af vores videregående uddannelser.

Kl. 12:47

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 12:47

Trine Bramsen (S):

Men kan ordføreren ikke selv høre, at det er lidt barokt, at man eftersøger mulighederne for at afbureaukratisere, og når regeringen så lægger nogle forslag til at afbureaukratisere på bordet, så vil Liberal Alliance ikke være med til det?

Kl. 12:48

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 12:48

Kl. 12:50

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Jamen vi vil jo gerne være med til at afbureaukratisere, men vi skal jo ikke nedlægge en enhed, og dem, der skal kvalitetssikre vores videregående uddannelser, altså kvaliteten af vores videregående uddannelser, ligger vi direkte ind i ministeriet; det mener jeg ikke er hensigtsmæssigt. Men grundlæggende er vi jo enige i intentionen, vi vil rigtig gerne afbureaukratisere, vi mener bare ikke, at det her er den rigtige at gøre det på.

Kl. 12:48

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Fru Theresa Scavenius.

Kl. 12:48

Theresa Scavenius (UFG):

Tak til ordføreren for at forstå vigtigheden af det her forslag, og hvor farligt det er, at vi tager endnu en luns af vores uafhængighed og armslængdeprincippet og svækker universiteterne. Jeg er også glad for at kunne genkende den liberale ånd i ordførerens tale i forhold til netop at sikre sig og sige, at vi ikke skal have for meget politisk styring, for så ender vi med et autoritært samfund, hvor den stærkeste kan bestemme, hvad viden er i det her samfund. Det her er et lovforslag, der er inde at pille ved den politiske styring af vores uddannelser, og det er livsfarligt for et videnssamfund og et demokratisk samfund. Så tak til ordføreren.

Kl. 12:49

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 12:49

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Selv tak.

Kl. 12:49

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Vi siger tak til ordføreren. Så er det fru Lise Bertelsen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:49

(Ordfører)

Lise Bertelsen (KF):

Mange tak for ordet, formand. Det Konservative Folkeparti bakker op om dette lovforslag, fordi det er et skridt i den rigtige retning – mod en mere effektiv anvendelse af vores skattekrone. Regeringen har sat et vigtigt mål om at omprioritere fra statslig administration til velfærd, og her ser vi et konkret eksempel på, hvordan vi kan forenkle og effektivisere den offentlige sektor.

Ved at nedlægge Danmarks Akkrediteringsinstitution og overføre opgaverne til et sekretariat i Uddannelses- og Forskningsministeriet opnår vi en mere strømlinet proces, der sikrer kvaliteten af vores videregående uddannelser, men med en lavere omkostning for vores samfund. Lovforslaget vil medføre en betydelig besparelse for staten på over 19 mio. kr. årligt fra 2026 og frem. Samtidig bliver det administrative arbejde for de videregående uddannelsesinstitutioner lettere, uden at det går ud over akkrediteringens faglige uafhængighed eller internationale standarder.

Det Konservative Folkeparti ønsker en stærk, men ikke unødigt bureaukratisk offentlig sektor. Vi mener som altid, at skatteborgernes penge skal bruges der, hvor de gør mest nytte. Det er sund fornuft, og derfor støtter vi lovforslaget. Tak for ordet.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Theresa Scavenius.

Kl. 12:51

Theresa Scavenius (UFG):

Hvor går grænsen for ordføreren i forhold til politisk styring? Kunne vi ikke også bare sige, at vi nedlagde rektoratet og sagde: Nå, men det er bare ministeren, der bestemmer, hvordan universitetet skal ledes? Så er det bare en styrelse i vores offentlige sektor. Det er jeg sikker på ville være mere effektivt og – hvad sagde ordføreren mere? – være smidigere og lettere og gå i den rigtige retning osv. Grunden til, at vi ikke gør det, er jo, at vi ikke ønsker alt det, ordføreren siger. Vi ønsker et frit, uafhængigt universitet, for ellers er det faktisk lige meget at have et universitet.

Så hvad tænker ordføreren om det? Hvor går grænsen i forhold til den politiske styring af vores universiteter?

Kl. 12:51

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 12:51

Lise Bertelsen (KF):

Jeg forstår godt og har også hørt på debatten, hvor fru Theresa Scavenius vil hen. Men jeg tænker, at det nuværende jo også er oprettet under Uddannelses- og Forskningsministeriet, så det her med at nedlægge noget for at oprette noget andet inden for det samme ser jeg ikke sådan, at vi nu bliver endnu mere politisk styrede osv., fordi det netop er uafhængigt, og fordi det netop pointeres – som der faktisk også gives svar på i forhold til bekymringerne i høringssvarene – at der bliver armslængde.

Så jeg har ikke nogen bekymringer ved at have tillid til det system, der bliver oprettet her, og den model, man vil anvende.

Kl. 12:52

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 12:52

Theresa Scavenius (UFG):

Ordføreren svarede ikke på spørgsmålet om, hvor grænsen for politisk styring af vores universiteter går.

Men lige i forhold til armslængde vil jeg spørge: Er ordføreren opmærksom på, at alle rådsmedlemmer skal udpeges direkte af ministeren, og at de sekretariatsmedlemmer, der skal sidde der, også skal lave andre opgaver for ministeren? Det er også et svar til SF, som stillede spørgsmålet. Det kan man ikke kalde organisatorisk uafhængighed, desværre. Så der er ikke noget armslængdeprincip, og det synes jeg bare man skal være åben om og sige, at dem, der stemmer for det her lovforslag, stemmer for mindre armslængde i vores uddannelsessektor.

Kl. 12:52

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 12:52

Lise Bertelsen (KF):

Som jeg har læst det, er det netop et fagligt uafhængigt råd, der skal bedrive den her betjening, og det har jeg fuldstændig tillid til at det bliver i fremtiden. Derfor støtter vi op om lovforslaget.

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Alex Ahrendtsen for Dansk Folkeparti. Velkommen.

Kl. 12:53

Kl. 12:53

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak, formand. I dag behandler vi et forslag, der ved første øjekast kan ligne teknisk lovarbejde, men som i virkeligheden handler om noget ganske centralt, nemlig hvordan vi bedst sikrer kvaliteten i vores videregående uddannelser, samtidig med at vi rydder op i unødigt bureaukrati og papirmusseri. Med dette forslag tager vi et vigtigt skridt i retning af en mere enkel og effektiv forvaltning. Regeringen lægger op til at nedlægge Danmarks Akkrediteringsinstitution og i stedet samle opgaverne i et nyt sekretariat under ministeriet, og det giver god mening.

Vi ved, at de videregående uddannelsesinstitutioner i dag har solide kvalitetssystemer. Mange har gennemgået to positive institutionsakkrediteringer, dvs. godkendelser. Derfor er det klogt og også tillidsfuldt, at vi fremover forlænger gyldigheden af en akkreditering, altså en godkendelse, fra 6 år til 8 år. Det sender et klart signal om, at vi stoler på institutionerne, at vi anerkender deres arbejde, og at vi ønsker at frigøre ressourcer, både hos dem og i systemet, så kræfterne bruges på kerneopgaven at skabe gode og relevante uddannelser til de unge.

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 12:54

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Theresa Scavenius.

Kl. 12:54

Theresa Scavenius (UFG):

Ja, jeg har et spørgsmål. For jeg kender nemlig Dansk Folkeparti som et parti, som sådan er meget ideologisk, og hvor der stadig væk er klare røde og blå fløje, og hvor man ligesom har de der klassiske ideologiske diskussioner, og her er det jo et spørgsmål om, hvorvidt ordføreren kan støtte et lovforslag, som faktisk giver ministeren meget, meget store beføjelser i forhold til universiteterne. For det kan jo så betyde, at der f.eks. på et tidspunkt kan komme en ræverød forskningsminister, som vil kunne designe nogle uddannelser på en måde, som jeg tænker at ordføreren ud fra sit ideologiske ståsted vil synes er meget problematisk, og vi derfor får en risiko for en politisering af vores uddannelser, hvor det bliver en ideologisk kamp, hvorimod det selvfølgelig handler om, at vi skal have nogle uafhængige institutioner, hvor det skal foregå lødigt, sådan at vi ikke hver gang, vi skal diskutere politik, også skal diskutere, hvordan vores uddannelser helt konkret skal se ud.

Så mit spørgsmål er konkret, om ordføreren ikke er bange for, at vores uddannelser f.eks. nu kan blive med et ræverødt styre, frem for det har en mere uafhængig karakter.

Kl. 12:55

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 12:55

Alex Ahrendtsen (DF):

Der er jo en risiko for en større politisk indblanding. Men jeg synes nu, at universiteterne klarer det temmelig godt selv, altså det der med at være ræverøde, alle de der konsidentitetstosser og woketosser, som render rundt på universiteterne og forpuster al videnskabelighed

og god forskning. Det klarer de helt fint selv. Jeg har ikke nogen grund til at beklukke de ansattes faglighed, og jeg synes ikke, det gavner noget som helst at ordføreren gør det. Ja, uafhængigheden bliver mindre, men jeg har tillid til, at fagligheden opretholdes, så man godkender de institutioner, der lever op til reglerne.

Kl. 12:56

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 12:56

Theresa Scavenius (UFG):

Men er ordføreren opmærksom på, at vi nu har en ministeriekultur, som i højere grad servicerer ministeren, det vil sige, at det har en klar politisk linje? Det er der skrevet masser af rapporter og bøger om, så det har vi efterhånden et ret klart billede af, og det betyder, at den faglighed, der tidligere lå i styrelserne, som var uafhængige, har vi nogle steder, men at den er stærkt truet. Her har vi så et eksempel på, hvor vi går fra noget, der er mere uafhængigt, til noget, der er mindre uafhængigt. Jeg forstår ikke, hvorfor ordføreren ikke er bekymret for den risiko for en fremtidig politisk styring, der kan være, og hvor det kan være inden for ordførerens holdninger, men hvor det også kan være det stik modsatte.

Kl. 12:57

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

(Talen er under udarbejdelse)

Kl. 12:57

Alex Ahrendtsen (DF):

Ministerierne har altid været politiske, de skal servicere regeringen og ministeren, og det er vores opgave i Folketinget at være den modvægt. Jeg er sikker på, at de ansatte i det kommende sekretariat lever op til den faglighed, vi forventer. De skal overholde loven, de skal ikke lade sig beklukke, de skal ikke sænke standarden, og det er jo så bl.a. vores opgave at sørge for, at det ikke sker. Jeg har tillid til de ansatte, og jeg frygter ikke, at den her mindre afhængighed bliver styrende for den slags.

Kl. 12:57

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke yderligere bemærkninger. Så når vi til fru Katrine Robsøe fra Radikale Venstre. Velkommen.

Kl. 12:57

(Ordfører)

Katrine Robsøe (RV):

Tak for det, og tak for ordet. I forhold til Radikale Venstre kommer det jo nok ikke som nogen kæmpe overraskelse, at vi også støtter lovforslaget her. Vi ønsker, at man rent faktisk kan kigge på vores offentlige sektor og se, hvordan man kan gøre nogle ting på en måde, som er mere nuanceret, ordentlig og integreret, uden at gøre tingene yderligere bureaukratiske. Vi synes sådan set, det giver god mening, at man går ind og kigger på, hvordan man kan gøre det her bedst muligt; det er jo ikke mejslet i sten, hvordan tingene skal fungere.

Når det så er sagt, vil jeg også gerne understrege, at vi naturligvis også kommer til at holde øje med, at uafhængigheden hos vores uddannelser og akkrediteringen varetages. Jeg vil dog så også slå fast, at det har vi da den klare overbevisning om at det gør. For det er sådan set de regler, vi skal leve op til, og derfor ville det da være meget, meget underligt, hvis man som minister ønskede at træde ud over den grænse, der er. For så vil jeg nok advare om, at der ville være en del ordførere, der ville begynde at stille spørgsmålstegn ved, hvad det var, ministeren havde gang i og lavede, og om man

eventuelt skulle begynde at kigge sig om efter noget andet, hvis det var sådan, at man lige pludselig ikke overholdt reglerne om armlængde.

Derfor støtter Radikale Venstre lovforslaget, men vi vil naturligvis holde øje med, hvordan det her kommer til at fungere i praksis og bliver implementeret. Tak for det.

Kl. 12:59

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til fru Theresa Scavenius.

Kl. 12:59

Theresa Scavenius (UFG):

Ordføreren siger: Det kommer nok ikke som en overraskelse, at vi støtter forslaget. For mig er det en kæmpe overraskelse. Jeg havde virkelig forventet, at Radikale Venstre med jeres partihistorik selvfølgelig er imod den her slags. Så jeg forstår det slet ikke. Så vil ordføreren ikke uddybe, hvorfor det nok ikke er en overraskelse, for det bekymrer mig meget. Som vi lige har hørt ordføreren for DF sige, er ministerierne jo lavet til, at de skal servicere ministeren. Det vil sige, at vi direkte får et sekretariat inde i et kontor, som skal servicere ministeren. Det er det, der hedder politisk styring. Det kan man jo synes er en god idé, men så skal man bare være ærlig om det, og det undrer mig bare, hvis Radikale Venstre synes, at det er en god idé.

Så det er bare det her med igen at definere den organisatoriske uafhængighed, for ordføreren siger, at vi skal leve op til de regler, vi skal. Jamen der er en af reglerne i Bolognaprocessen organisatorisk uafhængighed af lige præcis akkrediteringsinstitutionen. Så er der så alle mulige andre regler, vi også forbryder os imod, men lige præcis den her regel er defineret, og den kommer man så med det her lovforslag til at forbryde sig imod.

Kl. 13:00

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:00

Katrine Robsøe (RV):

Jamen jeg henviste egentlig bare til at starte med til, at det her jo er en del af afbureaukratiseringen, som er en del af den finanslovsaftale, som Radikale Venstre også er med i. Derfor kan det vel ikke komme som nogen overraskelse, at vi naturligvis støtter et lovforslag, der springer ud af den finanslov, Radikale Venstre selv er en del af. Det synes jeg ikke man burde blive specielt overrasket over, hvis man er på Christiansborg. Og så deler vi ikke analysen her af, hvordan den her styring kommer til at være. Men de bekymringer, som spørgeren ligesom giver udtryk for, synes jeg da man skal få stillet på skrift så vi rent faktisk har svar på skrift også fra ministeren, så vi sikrer, at der ikke er de her uoverensstemmelser, så der ikke kommer problemer med det her. For jeg ser ikke nogen partier i Folketinget, der ønsker, at vi ikke skal overholde reglerne for uafhængighed.

Kl. 13:01

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:01

Theresa Scavenius (UFG):

Jamen det er rigtig fint, og det er jeg også allerede i gang med at planlægge at spørge om, og så glæder jeg mig til, at ordføreren vil læse dem og tage stilling til dem efterfølgende. Men jeg har et spørgsmål, der knytter an til det her. Ordføreren siger, at det her handler om afbureaukratisering. Betyder det, at Radikale Venstre nu

går ind for, at man kan afbureaukratisere alle former for armlængde, uafhængighed? Hvad med ligesom bare at lukke universiteterne og lave det som en styrelse så, hvis det handler om at gøre det mere effektivt? Hvor går grænsen? I forhold til det med at være bekymret er det jo ikke bare mig, der er bekymret, det er noget i forhold til de internationale standarder, plus at DTU skriver det meget præcist i deres høringssvar.

Kl. 13:02

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ordføreren.

Kl. 13:02

Katrine Robsøe (RV):

Nej, jeg synes egentlig, at vi som de fleste andre seriøse partier går ind og kigger på de konkrete forslag, der er, når man taler om afbureaukratisering. Det synes jeg sådan set vi skylder hinanden også. Jeg synes, at vi skylder at se nuanceret på det og ikke male fanden på væggen for alting hele tiden, men rent faktisk tage de ting ned og se på det. Som sagt vil vi rigtig gerne og naturligvis følge tingene til dørs, så vi kommer også til, når lovforslaget kommer ud i virkeligheden og kommer til at leve, at holde øje med det her, for vi synes, at det er vigtigt. Men jeg deler ikke spørgerens så sorte syn på det her lovforslag.

Kl. 13:03

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ordføreren. Så er den næste ordfører fru Christina Olumeko fra Alternativet. Velkommen.

Kl. 13:03

(Ordfører)

Christina Olumeko (ALT):

Tak for ordet. Lovforslaget sigter mod at ændre rammerne for akkrediteringen af videregående uddannelsesinstitutioner. Forslaget indebærer bl.a. en nedlæggelse af Danmarks Akkrediteringsinstitution og en overførsel af opgaverne til et nyt sekretariat under Uddannelses- og Forskningsministeriet, der skal betjene Akkrediteringsrådet – det synes jeg er et lidt svært ord, må jeg indrømme.

Vi ser positivt på intentionen om at forsimple akkrediteringsprocessen, og Alternativet kan derfor støtte lovforslaget. Samtidig vil vi også understrege vigtigheden af, at den videnskæssige bredde i akkrediteringsarbejdet bevares. Derfor opfordrer vi til, at ministeriet følger implementeringen af lovgivningen og evaluerer den og om nødvendigt justerer loven, hvis fagligheden tager skade. Her er det særlig antallet af medlemmer i Akkrediteringsrådet og forkortelsen af akkrediteringsperioden, som vi i Alternativet gerne ser at ministeren følger. Ellers kan vi støtte lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 13:04

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Formanden har også svært ved at læse det op, så det anerkender jeg. tusind tak til ordføreren. Så er det fru Theresa Scavenius, uden for grupperne. Velkommen.

Kl. 13:04

(Privatist)

Theresa Scavenius (UFG):

I over 200 år har universiteterne været bærende institutioner for viden, dannelse og kritisk tænkning i vores samfund. De har ikke blot uddannet vores borgere, de har også været fundamentet for vores frie og uafhængige forskning og erkendelse. Den arv er selvfølgelig uløseligt forbundet med den humboldtske universitetsforståelse, der insisterer på, at fri viden skal være uafhængig af politiske og økonomiske interesser. Men denne forståelse har længe været

under politisk pres i Danmark. Og igen i disse år ser vi en regering, der skubber grænserne for armslængdeprincippet; en regering, der i det her tilfælde flytter den uafhængige kvalitetssikring af vores videregående uddannelser direkte ind i ministerens kontor. Det er en udvikling, der ikke blot truer universiteternes autonomi, men også forskningens uafhængighed og frihed.

Regeringen vil selvfølgelig argumentere for, at Akkrediteringsrådet fortsat vil bestå, og det har vi også hørt mange ordførere sige, altså at de fortsat vil være fagligt uafhængige, og at der ikke er nogen trussel imod den kvalitetssikring, der skal være. Men det er selvfølgelig en dybt problematisk forsimpning af sagen. Man kan ikke have en komplet politisk styring af både de organisatoriske ressourcer og af rådsmedlemmerne og så samtidig proklamere uafhængighed. Det er sofisteri og manipulation med ordene. For det her er ikke blot et administrativt spørgsmål, det er et angreb på universiteternes frihed. Det er en svækkelse af deres mulighed for at bedrive kritisk forskning og undervise uden frygt for politisk indblanding.

Det mest grundlæggende problem ved den her lov er, at vi svækker armslængdeprincippet, men også, at det afslører den her fundamentale misforståelse af, hvad et universitet er, og hvorfor vi skal have et universitet. At tro, at man centralt skal styre universiteterne, er et paradoks i sig selv. Et universitet er ikke et politisk instrument, der kan kontrolleres, eller som skal styres administrativt. Dets ånd er frihed. Det handler om at have autonomi til at bedrive kritisk forskning og kritiske uddannelser, der ikke lader sig definere af politiske vinde. Så universitetets væsen er uforeneligt med politisk styring. Det er en institution, der er skabt til at udfordre magten, stille de kritiske spørgsmål, afsøge det ukendte og ikke være en lydlig forlængelse af ministeriets prioriteter. Så når vi øger styringen af universiteterne, risikerer vi simpelt hen, at de ophører med at eksistere.

Hvad har man så tilbage? Så har vi nogle flotte bygninger, som mere ligner nogle skoler, hvor man på udmærket vis kan reproducere og videregive den viden, som vi har i forvejen. Men det giver altså ikke morgendagens Einstein, Lehmann eller Bohr.

Så resultatet er, at vi lige nu har en skolegørelse af universiteterne. Den er i fuldt vigør; den har foregået i de sidste 20 år. Og det er i en tid, hvor store rapporter netop fremhæver, at vi mangler topuniversiteter i Europa. Det er en af forklaringerne på, hvorfor vi taber konkurrenceevne til de andre lande. De siger, at vi mangler innovation, forskning og uddannelse, der skal skabe morgendagens sociale og teknologiske løsninger.

Så vi risikerer med det her lovforslag nu at falde yderligere af de internationale rankings, vi har. Det er enormt pinligt for vores internationale omdømme. Og det vil ske – og det er en meget vigtig forskel – på bekostning af den individuelle forskningsfrihed og så den her organisatoriske uafhængighed, som vi har snakket meget om i dag. Så det, jeg ser der sker, er et kollaps af det her offentligt finansierede universitet. Og vi har jo allerede ret meget privat universitet, for man skal vide, at størstedelen af forskning på universiteterne efterhånden er privat finansieret.

Så, hr. formand og medlemmer af Folketinget, vi er gået ned ad en vej i 20 år, og det er derfor, vi står her i dag, hvor det er svært at forestille sig for de fleste ordførere, at det faktisk kunne være anderledes. Og derfor blander man fuldstændig definitionerne sammen og manipulerer med ordene og accepterer en politisering af, hvordan vi definerer uafhængighed. Men vi kan sagtens stadig få frie universiteter. Vi skal have mindre styring. Vi skal ikke have den nuværende politiske linje med mere styring. Og så skal vi have mere forsknings- og uddannelsesmæssig frihed.

Alt for mange i dag accepterer, at vores uddannelsesinstitutioner kommer tættere på den politiske styring. Man siger, at det er effektivt. Jeg er totalt og dybt forundret over den debat i dag og er dybt bekymret over, at man kan se det som en del af en afbureaukratiseringssøvelse.

Men sandheden er, at det her lovforslag tager os endnu et skridt længere væk fra det humboldtske ideal. Og hvis man vil sikre Danmark som et vidensamfund, skal man altså gå en helt anden vej, og derfor vil jeg opfordre alle til at sige nej til det her lovforslag, som vil politisere vores uddannelsessystem yderligere. Tak.

Kl. 13:09

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til fru Theresa Scavenius. Der er ingen korte bemærkninger. Så er det uddannelses- og forskningsministeren. Velkommen.

Kl. 13:09

Uddannelses- og forskningsministeren (Christina Egelund):

Tak for det, formand. Det lovforslag, vi behandler her, handler om, som mange ordførere også har sagt, at forenkle og afbureaukratisere de processer, der ligger til grund for akkreditering af vores uddannelsesinstitutioner. Det mener vi at der er god grund til at gøre. Som Dansk Folkepartis ordfører nævnte, er det sådan, at de fleste videregående uddannelses-institutioner allerede har været igennem to institutionsakkrediteringer med meget stor succes. Det fungerer godt. Vi har høj kvalitet i vores uddannelsesinstitutioner. Det skal vi blive ved med at have.

Betyder det så, at man i bureaukratiet ikke kan gøre ting anderledes? Nej, selvfølgelig betyder det ikke det; selvfølgelig betyder det ikke det, og det er jo sådan set det, som det her lovforslag handler om. Det er regeringens opfattelse, at vi kan løse akkrediteringsopgaverne på en mere enkel måde og med færre ressourcer, samtidig med – som flere også har været inde på – at vi selvfølgelig fastholder et stift blik på, at vi følger de europæiske retningslinjer for kvalitetssikring, og at vi jo på den måde selvfølgelig lever op til vores ansvar som land i forhold til Bolognaprocessen.

Det var i forhold til indholdet af lovforslaget. Jeg bliver også nødt til at nævne noget andet. Der er blevet sagt mange og også ret voldsomme ting, synes jeg, under den her lovbehandling: anklager om politisk styring; anklager om knægtelse eller en forsvinding af armslængdeprincippet; en forestilling om, at dem, der skal bedrive akkrediteringen, jo nærmest så skal sidde inde på ministerens kontor; anklager om politisk styring af al forskning, må man forstå; anklager om politisk tilrettelæggelse af indholdet på uddannelser. Det er anklager, som sådan set går videre end til den enhver tid siddende minister, men som jo sådan set også er anklager mod de centrale embedsmænd, som vi har ansat i staten.

Det kan man jo gøre, hvis man synes, at det er rimeligt. Jeg synes, at det er helt urimeligt. Vi har samvittighedsfulde, dygtige medarbejdere ansat i alle mulige forvaltningsled i det her land. På den måde at stå her og beklukke deres hæderlighed og deres uafhængighed i forhold til det politiske system, som de er en del af, synes jeg må stå fuldstændig for fru Theresa Scavenius' egen regning.

Det er jo ikke sådan, at der indtræder en politisk styring, fordi nogen siger det. Det er heller ikke sådan, at armslængdeprincippet bliver knægtet, fordi nogen påstår det. Det er heller ikke sådan, at jeg eller den til enhver tid siddende minister pludselig får instruktionsbeføjelser. Det står der ikke, og det er ikke en del af lovforslaget. Jeg får ikke med det her, og det gør andre af mine efterfølgere som uddannelses- og forskningsminister heller ikke, instruktionsbeføjelser, som man ikke har i dag.

Så det om den forandring, som fru Theresa Scavenius på en eller måde maler meget malerisk op, er simpelt hen ikke rigtigt. Det er simpelt hen ikke rigtigt, og jeg synes, at vi i folkestyrets allerfineste sal skylder hinanden at diskutere holdninger, ja, men det skal også være på et sandfærdigt grundlag. Tak.

Kl. 13:12

Kl. 13:15

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning til fru Theresa Scavenius.

Kl. 13:12

Theresa Scavenius (UFG):

Tak. Kan ministeren svare på, hvorfor vi i dag har en uafhængig akkrediteringsinstitution? Hvis nu ministeren siger, at det slet ikke er nødvendigt, at der overhovedet ikke er brug for det, hvorfor har vi det så? Hvorfor er det en del af en Bologna-proces, at man lige præcis på det her område siger, at det skal være uafhængigt, og at det bl.a. er derfor, at vi opretter det? Hvorfor står det der? Hvorfor står der, at en del af den måde, vi skal forstå universiteternes uafhængighed på, er som organisatorisk uafhængighed? (*Uddannelses- og forskningsministeren* (Christina Egelund): Hvis jeg lige kunne ...). Jeg er ikke færdig!

Så det er den ene del af det: Kan ministeren svare på, hvorfor vi havde det? Og når man går fra noget, der var uafhængigt, til noget mindre uafhængigt, er det jo en proces, som passer fint med den retning, vi har gået i de sidste 20 år. Så det er en beskrivelse af den proces, at den bliver mindre uafhængig. Det tror jeg også er det, der står i lovforslaget. Så det undrer mig, at ministeren ikke bare kan sige det, som det er.

Men vil ministeren så ikke også forholde sig til DTU's hørings-svar? For ministeren kritiserer mine kritikpunkter, men kan vi snakke om DTU's høringssvar. Der rejser de jo præcis den samme kritik.

Kl. 13:13

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Så må ministeren få ordet.

Kl. 13:14

Uddannelses- og forskningsministeren (Christina Egelund):

Men det, som ordføreren siger, hviler jo på en præmis, som er faktisk forkert – som er faktisk forkert. Det er rigtigt, at der i høringssvarene var kommet nogle undringer og nogle kritikpunkter, i forhold til hvorvidt det her ville anfægte Akkrediteringsrådets sekretariats faglige uafhængighed. Og derfor har vi som reaktion på det, fordi det for os er det mest selvfølgelige i verden, at det selvfølgelig skal være uafhængigt, fået skrevet eksplicit ind i loven, at Akkrediteringsrådets sekretariat er fagligt uafhængigt. Nu står det så i loven, og det kan man selvfølgelig godt vælge at ignorere og sige, at man ved bedre eller noget, men det står i loven.

Kl. 13:14

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Spørgeren.

Kl. 13:14

Theresa Scavenius (UFG):

Det er stadig væk et spørgsmål om, hvordan vi definerer faglig uafhængighed. Jeg er med på det her sofisteri, hvor man bare kan sige uafhængighed, når man har lyst til det, men det handler stadig væk om, at de er inde i kontoret i en styrelse eller i departementet, som der står i lovforslaget.

Men det, jeg måske kunne spørge om på en anden måde, er: Vil ministeren, når vi nu snakker om det fagligt korrekte, sige og anerkende, at det er fagligt korrekt, at Danmark er faldet i de internationale rankings på grund af de sidste lovforslag, der er blevet lavet siden 2017? Og vil ministeren garantere, at det her lovforslag ikke fører til et yderligere fald i lige præcis de rankings?

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Ministeren.

Kl. 13:15

Uddannelses- og forskningsministeren (Christina Egelund):

Jeg ved ikke, hvad det er for en ranking, spørgeren spørger til, og hun kan jo sende det skriftligt. Jeg synes, at der er noget meget principielt på spil her. For det er jo underliggende i spørgerens præmis, at i det øjeblik, der sidder en medarbejder i et departement eller en styrelse, som hører under et departement, at så er der ikke mere noget, der hedder uafhængighed; at så er det fuldstændig gået fløjten.

Ude i Uddannelses- og Forskningsstyrelsen sidder der f.eks. medarbejdere og træffer afgørelser i su-sager. Er de så også underlagt politisk styring, altså så jeg kan gå ind og blande mig og sige: Jeg synes, at I skal tildele su til den borger, men ikke til den? Det er jo en helt vild påstand – en helt vild påstand.

Kl. 13:15

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Tak til ministeren. Der er ikke yderligere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, lovforslaget henvises til Uddannelses- og Forskningsudvalget. Er der ingen, der gør indsigelse mod dette, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:16

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Leif Lahn Jensen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 28. marts 2025, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 13:16).